

VRBECKÝ zpravodaj

PROSINEC
2010

*Krásné Vánoce,
hodně zdraví a štěstí
v roce 2011*

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás i touto cestou oslovil, představil se a přiblížil Vám hlavní plány, které hodláme spolu se zastupitelstvem provést.

Jmenuji se Tomáš Bílek, je mi 32 let, jsem ženatý a mám 2 děti. Ve své dosavadní profesní kariéře jsem se věnoval logistice a obchodu. Mezi mé záliby patří vinaření a hudba.

Asi jste si všimli, že tento Vrbecký zpravodaj dorazil do Vaší schránky zdarma. Ačkoli by to mohlo působit jako vánoční nadílka z úřadu, není tomu tak. Každý občan má právo být pravidelně informován o dění v naší obci. Z obecních financí nepůjde na Vrbecký zpravodaj ani koruna, náklady na tisk jsou hrazeny z reklamy našich inzerentů. V minulosti doplácela obec na každý jeden zpravodaj tohoto rozsahu 35,-Kč. Zpravodaj bude vycházet třikrát ročně a bude distribuován do každé domácnosti zdarma. Ušetřené peníze nám pomohou realizovat plánované projekty a věřím, že informace z inzerce může pomoci i některým z Vás.

Rád bych poděkoval svému předchůdci, panu Vlastimilu Bařinovi, za předání úřadu a za jeho vstřícnost a ochotu pomoci i dnes. Postupně se seznamuji se všemi plány, které v minulosti na Vrbici vznikly. Pokud budou občanům prospěšné a pro obec ekonomicky únosné, rád v nich budu pokračovat. Mým cílem je eliminovat zbytečné náklady na provoz a přesunout je do investic, zejména těch, kde je možnost spolufinancování pomocí

dotačních titulů.

První kroky vedou k naplnění volebního hesla „úřad pro lidi, ne naopak“ – týká se to jak změn v pracovní době úřadu a změn otevření sběrného dvora, tak také sjednocení kontaktních údajů – emaily, telefony. Druhým krokem je optimalizace nákladů na provoz samotné obce - nákladů na energie, komunikační prostředky, odpad, školení, zabezpečení běžného provozu. Třetí krok je příprava a postupná realizace projektů, které jsme plánovali před samotnými volbami. Musím konstatovat, že po shlédnutí skutečného stavu jednotlivých objektů, je potřeba změnit pořadí priorit. Ano, naše obec je krásná, malebná, s unikáty, které jinde nenajdete. Pokusme si ale sundat růžové brýle a podívat se na věci tak, jak jsou.

Objekt mateřské školy – vybavení kuchyně má svá nejlepší léta za sebou, je potřeba provést výměnu klíčových součástí jako je kotel, pánvice, sporáky s troubami, chladnička a bojler. Uvědomme si, že zdejší kuchyně slouží také dětem ze Základní školy a ostatním občanům. Další části budovy, které volají po našem zásahu je střecha, fasáda a hřiště s úložištěm hraček.

Objekt základní školy – hlavní problém, se kterým se tato budova potýká, je elektroinstalace. Na náš zásah čeká také fasáda objektu.

Objekt „Klubu důchodců a knihovny“ – budova je vlhká, rozpuštěná s velkými náklady na samotný provoz. Varianty rekonstrukce, případně strhnutí a následné novostav-

by jsou na zvážení.

Objekt Obecního úřadu a kulturního domu – ve špatném stavu je elektroinstalace v celé budově, je potřeba udělat sanaci spodní části objektu, opravit střechu a objekt zateplit. Pódiu v sále zabírá jeho čtvrtinu, je tedy na zvážení, zda-li jej nepřistavit.

Kostel – není sice v majetku obce, ale je náš. Oprávněně je nazván dominantou obce, nikdo si bez něj Vrbici nedovede představit. Dnes mohu konstatovat, že obec, farnost, spolky a také sponzoři začínají hledat společnou řeč a snaží se věci posunout správným směrem. Mám na mysli zejména opravu střechy (přívlastek stavu havarijní je bohužel na místě), fasády a presbytáře.

Komunikace – postupné rekonstrukce chodníků a obecních komunikací jsou nutné. Je potřeba se zamyslet také nad parkovacími místy na Vrbici, zejména na Stráži.

Mohl bych jmenovat i další problémy. Nedělám to proto, abych Vás i sebe strašil. Tímto chci vysvětlit budoucí možná úsporná opatření, která budou mnohdy nepopulární.

Samozřejmě je nutné, aby obec i nadále podporovala zájmová sdružení, zejména ta, která svou činností zaměřují na děti a seniory.

Vážení spoluobčané, dovolte, abych Vám na závěr popřál příjemné prožití Vánoc s blízkými, které máte rádi. Do nového roku Vám přeji hodně zdraví a štěstí, vše ostatní je většinou otázkou šikovnosti.

Tomáš Bílek

Vánoce na Vrbici

Vrbecký kostel jakoby pocukroval. A hned vedle něj stojí vysoký smrk, pravý vánoční strom.

Chodník ke kostelu je vyšlapaný ve sněhu, jak tudy zrána, ještě za tmy chodí lidé na adventní pobožnost – roráty.

Od kostela ke hřbitovu v sousedství je uzounký chodníček a na hřbitově se rozchází už jen do jednotlivých stop ke hrobům. Vánoční hřbitov působí na člověka takovým útulným dojmem. Jako doma u kamen si tu připadáte. Oranžové mihotající plamínky svíček i vánočních ministromečků osvěcují hřbitůvek a spolu s navršeným sněhem připomínají svátečně nazdobený stůl.

Už od Dušiček je všude plno svíček a zelených věnečků a před vánoční

svátky se tato oáza posledního odpočinku oděla až do nevidané krásy...

Vánočně zasněžená Vrbice se chystá ke Štědrému večeru. Všude voní kapr, vánočky i cukroví. Vrbici se ozýval za mého dětství i zpěv koled. Děti - koledníci o Štědrém dnu přecházeli dům od domu a zpívali koledy, za což byli štědře obdarováni cukrovím, ořechy i jablíčky. Když se počne k večeru stmívat a blíží se nejslavnější večer celého roku, cestička k vrbeckému

hřbitůvku ožije. Je to už dávná tradice, že křesťané uctívají své zemřelé a o Dušičkách a vánočních svátcích tento zvyk nejvíce ožívá.

Scházejí se tu obrazně všichni pospolu a v duchu se smazává hranice mezi živými a mrtvými. Zase se všichni, jak za dávných dob hřejí u jednoho ohně, vzpomínají, co

pěkného spolu na tomto tak pomíjejícím světě prožili. Všechny svíce planou teplým plamínkem a stříbro ozdobených stromků se mihotavě třpytí. Lidé se ze zamyšlení probírají jako ze sna, přejí jeden druhému pěkné svátky a pomalu se rozcházejí do svých domovů. Vrbecký hřbitov osiřel.

Vrbice teď prožívá nejkrásnější večer v rodinném kruhu a pohodě u rozžatých vánočních stromků. Z nebe se pomaloučku začíná snášet bílý sníh. Nastává pravá, tichá, svatá noc...

*Jako vzpomínku na své rodiče
Marie Kachyňová, 2010*

ADVENT - příchod....

Čtyři neděle adventní jsou charakteristické ztišením, protože čekáme na příchod Ježíše. Na příchod nového období. Nastává doba půstu.

Už v pohanských dobách bylo období před slunovratem pochmurné, mlžné, mnoho dní bez slunečního svitu – černá zima. Tak byla nazývána doba předlouhých nocí a pošmourných dnů od svátku svaté Lucie (13. prosince) do svátku Tří králů.

K tomuto období se vztahuje i rčení: „Když jsou noci nejdelší, jsou si lidé nejbližší.“ Lidé chodili po besedách, drávalo se peří, kde se zpívaly písničky, vyprávěly pohádky, pověsti a příběhy.

Dnes se peří nedere – není z čeho, ani proč (pod peřinami se nespává). Nepotkáváme se, nemáme na to čas, raději si pustíme televizor s nějakým stupidním seriálem. Vytrácejí se tradice, zvyky a obyčeje našich předků, děti téměř neznají vzdálenější příbuzné ani jejich příběhy.

Díky technickým vymoženostem k sobě máme sice blíže (mobily, internet...), ale svým způsobem hodně daleko.

Vánoční období oslavuje zrození nového života v období slunovratu, uctívá Slunce, které se k vrací a otáčí k nám svou vlídnou tvář.

I křesťanství v tomto období oslavuje zrození Krista.

Zvyky typické pro Vánoce mají charakter ještě předkřesťanský. Vyjadřují určité přání, prosbu o něco. Například plodnost charakterizuje ořech. Luštění vyjadřují nabytí majetku. Makovice znamenají mnoho peněz.

Zelená ratolístka je symbolem života. Červená barva je světlo, teplo, život, ale je i barvou, která představu-

je ochranu.

Do adventní doby spadá několik památek světců, ke kterým se pojí lidové zvyky a pověry:

Sv. Ondřej má svátek 30. listopadu a lidová víra připisovala této noci čarovnou moc – je patron nevěst a neprovdané dívky si „čarovaly ženicha“. A dochovaly se i pranostiky spojené se svatým Ondřejem: „Ondřejův sníh zůstane ležet sto dní. Sníh na Ondřeje ozimům nepřeje, ale žitu prospěje. Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví“.

Na sv. Barboru 4. prosince se řezou trešňové větvičky, které by v teple měly rozkvést na Štědrý den a

jsou symbolem znovuzrození života.

Sv. Mikuláš 6. prosince je nejoblíbenějším svátkem pro děti (je patron dětí a vody) – trestá nehodné a hodné obdarovává..

Den svaté Lucie 13. prosince, která noci upije, ale dne nepřidá, se slavil spíše v Čechách, kde v bílém přestrojení obcházely Lucky vesnice.

K adventu patří věnec se čtyřmi svíčkami – čtyři týdny do Vánoc připomíná první zapálená svíčka a potom každou další neděli se rozhoří o jednu svíčku více – tak přibývá světla, které má symbolizovat přibližující se příchod Krista.

Něco z vánočních tradic:

K Vánocům patří *jesličky*, *betlémy* a samozřejmě *vánoční stromečky*. To všechno jsou symboly Vánoc.

Patří k nim také *vánočka*. Má dlouhou historii – první zmínka je ze 16. století. Vánočku si dnes koupíte v obchodě, ale také si ji můžete zkusit upéct. Plete se z devíti pramenů, protože 9 považovali naši předkové za magické číslo. Spodní čtyři propletené prameny znamenají 4 živly – zemi, vodu, vzduch a slunce. Další tři spletené v cop značí to, čím se liší člověk od ostatních tvorů – rozum, cit a vůle. Dva nejvrchnější stočené značí vlastnost mudrců – lásku a vědění.

Svíčky mají symbolický význam – červená je životní síla, žlutá a medová světlo a očekávání, bílá svátek a fialová je barva adventu.

Koledy a koledování – po celé odpoledne chodili malí koledníci, večer už ti starší, zpívali a muzikanti vytrubovali na různých místech vánoční koledy.

Nezapomeňte se celý den postit – uvidíte zlaté prasátko, k večeři prostřete pro sudý počet osob, při večeři nevstávejte od stolu, schovejte si šupinku z kapra, ať se vás drží peníze. Po večeři rozkrojte jablíčko a pusťte si lodičku z ořechu.

Bohatá kultura zvyků by neměla být zapomenuta. Vánoce tu přece nejsou proto, aby se všechno blýskalo, byla napečena spousta cukroví a všichni byli unavení a naštvaní. Pod stromečky hromady dáreků, které za dva tři dny stejně zapadnou v zapomnění.

Hledejme k sobě cesty a nacházejme je v radosti a vzájemné úctě a pochopení.

Přejí Vám všem radostné prožití Vánoc a do roku 2011 štěstí, ale hlavně zdraví!

Bohumila Bařinová

BILANCOVÁNÍ II.

Když jsem do posledního OBECNÍHO ZPRAVODAJE psala článek o bilancování, netušila jsem, že bude mít pokračování. I když se vlastně nedá říci, že by to bylo pokračování. To první se týkalo mé práce a působení v mateřské škole a vůbec vývoji předškolního vzdělávání, kterému jsem věnovala 41 let.

To dnešní bilancování je téměř za stejně dlouhé období, ale vlastně jsem na něj přišla při mém dlouhém pobytu v nemocnici. To se pravda prožene hlavou možné i nemožné a přemýšlíte o všelichem.

A tak jsem mi došlo, co je v životě důležité a čím nemá vůbec význam se zabývat.

Nebudu tady rozebírat svůj osobní život – to je každého věc a my nejsme bulvární časopis.

Chtěla bych se vrátit ke své práci pro občany v oblasti kultury. Samozřejmě, že jsem na to nebyla sama, sám člověk nikdy nic neudělá. Bylo nás tehdy ochotných nadšenců, převážně žen celkem dost.

Byl to především Sbor pro občanské záležitosti. Někdo řekne, že to v té době byla otázka politická. Nebyla. Aspoň u nás na Vrbici ne. Však taky proto náš sbor nikdy „neocenili“ mezi nejlepší sbory. Proč? Protože naše zpěvačky zpívaly a dodnes zpívají také v kostele. Prostě my jsme to braly jako práci pro lidi. Co to bylo vítání dětí do života (už bratři Mrštňákové v Roku na vsi popisují zvyk uvítat děti představiteli obce).

Dělala se také slavnostní rozloučení

děti s mateřskou školou, slavnostní předávání občanských průkazů, rozloučení s chlapci, kteří odcházeli na dva roky na vojnu, setkávání rodáků a také zlaté i dokonce diamantová svatba.

Co ale bývalo vždycky velmi pěkné a s vděčností přijímáno, bývaly Besedy s důchodci. Na ty se starší lidé vždycky moc těšili – byli moc rádi, že si na ně někdo vzpomněl. Rádi si společně zavzpomínali a také s paní Věrou Ostrůžkovou, Marií Ušpákovou, Aničkou Bukovskou, Marií Horákovou a ostatními zazpívali staré, dnes docela zapomenuté písničky.

Ty jiskřičky v očích spokojených spoluobčanů opravdu stály za to.

A stály za to i estrády, na kterých se opět podíleli jen místní občané.

Další oblastí, ve které se nás sešla dobrá parta, byl Svaz žen. Taky v tom nebylo nic politického. Na každý rok jsme si připravovaly plán tak, aby tam byl nějaký kurs pro mladé hospodyňky. Byl to kurs pletení, vyšívání, drhání a šití, který vedla zkušená paní Marie Herzánová, které já osobně vděčím za to, jaký mám k šití vztah. Učila jsme se péct zákusky, vyráběly pomazánky a další výrobky studené kuchyně, učily se vařit.

Pořádaly jsme výstavy ručních prací i obrazů známých malířů i prodejních.

Pro děti jsme to byl den dětí a jedenkrát ročně zájezd do velkého divadla v Brně. Zájezd do divadla byl pořádán i pro dospělé.

Svazžen vespolupráci s Dohlížecím

výborem Jednoty pořádával každoročně Silvestrovskou zábavu, která neměla v okolí konkurenci.

Pořádaly jsme Krojové plesy se setkáváním stárků a stárek od roku 1954, také Velikonoční zábavy. Vždycky jsme se snažily vymyslet něco přitažlivého – jednou to byly míchané nápoje, různé druhy kávy, na velikonoce jsme vyráběly jednohubky a prodávali velikonoční pomlázky.

Návštěvy těchto akcí bývaly velmi bohaté – nějakí cizí kluci nám jednou řekli: „Tetiny, udělejte ještě další zábavu“. A my na to: „Dejte pokoj. Běžte někde na disk.“ A oni na to: „Co je diska proti zábavě na Vrbici.“

Byla nás v té době opravdu dobrá parta, ochotná dělat něco pro lidi.

Další věcí, která také patří do kulturní oblasti a práce pro obec je to, že jsem 20 let psala obecní kroniku.

Od samého začátku vzniku OBECNÍHO ZPRAVODAJE do něj přispívám a podílím se na jeho vzniku.

Když tak proto bilancuji svou práci pro veřejnost a pro lidi, myslím si, že i po této stránce já nejsem nikomu nic dlužna. Ale přece jen. Dlužím poděkování všem, kteří mi dali v letošních volbách svůj hlas.

Myslela jsem si, že až odejdu do důchodu, budu se i nadále věnovat oblasti kultury v obci, ale uvidíme.

Já jsem si totiž v té nemocnici uvědomila, že to úplně nejdůležitější je zdraví.

A to ostatní? Je jen polní tráva.

Bohumila Bařinová

Estráda na Vrbici

Zima na Vrbici bývá dlouhá, sem tam nějaký ples, peří se už sedralo. Vánoce jsou nenávratně pryč a do jara daleko.

Byla jsem v dívčím věku, když přišlo pár lidí s nápadem - udělejme estrádu.

Pobavíme lidi, zazpíváme si a zpřijemníme si zimní večery.

Moje maminka Marie Janoško-

vá byla určena coby režisér, podle tetičky Poláškové “režisér”. Hlavním a jediným sponzorem byl tehdejší MNV – obecní úřad, v čele s p. Václavem Michnou, který se ujal i role konferenciéra.

Stáli jsme před rozhodnutím, v jakém duchu večer udělat. Zkusíme jej pojet v duchu staré tradice: naše písničky zkombinujeme s pochůz-

kou podomních prodejců, výkupčích a různých řemeslníků, kteří kdysi Vrbici obcházeli.

Účinkovat budou naše zpěvačky a zpěváci i vrbecká kapela. Na Vrbici jsme známí dobrými zpěváky a muzikanty.

Tož naše maminka hned rozdělala role: Věra Ostrůžková, Anička Bukovská, Mila Zelená a Fanda

Janošková budou takzvaně "normální", t.j. budou v krojích zpívat naše lidové písně a vyplní přestávky mezi vystoupením ostatních.

Ti sice byli taky normální, ale budou bavit lidi různými legračními scénkami.

My, nejmladší děvčata- sestry Mařenka a Miladka Janoškovy, Mařenka a Mila Herzánovy, Lida Herůfková, Mařenka Kolaříková, Květa Michnová atd., jsme měly být něco mezi tím - zpívat i dělat zábavu.

Totéž potkalo tetičku Sedláčkovu i chlapy zpěváky- strýce Nejedlíka, Ostřížka, Bařinu, Věnu Herzána, Tomáše Dobrovolného a další.

Můžu vám říct, že jsme se při nácviu tak smáli, že se nemohlo často ani zkoušet a režisér musel i zvýšit hlas.

Kýžený večer přišel, kroje i mundury a propriety byly nachystané a my malou dírkou v oponě sledovali, jestli vůbec někdo na estrádu přišel.

Sál byl narvaný k prasknutí a na galerce taky plno. V zákulisí to vřelo, lomcovala s námi ale i tréma, když vtom objevil kdosi sklínku kořalky a už šla z ruky do ruky.

Opona šla nahoru a tetička Sedláčková k pobavení obecnstva akorát sklínku přikládaly k ústům.

Večer vypukl. Ženy v krojích dojaly lidi až k slzám, hned nato zas utírali slzy smíchu. Na podiu se totiž střídal řemeslník za řemeslníkem v příznačných úborech.

Řezník s voláním - prét na maso, sklenář řval - okna spravit okna, avšak tak nešťastně spadl na schodech, že sklo se s rachotem vysypalo na podium. To už vápnař s kýblem vápna začal - vepínko vepne, vep, brňačka s nůši na zádech chtěla Putru, rakvičanky měly v koši salát, Laďa Ostřížek spustil -

miškovat déte! No jak na jarmarku se na jevišti motal jeden přes druhého, aby zas zpěváci dali tomu vážný ráz.

My děvčata jsme byly taky v krojích, zpívaly, tančily vrtěnou, až jedné uletěly "copy" pod jeviště a chlapi museli pro ně. V případě nutnosti jsme vmžiku shodily jupku, copy, natáhly pruhované triko, přes oko šátek, před sebe papírovou loď a byli z nás zpívající námořníci.

Loď se ve vlnách kolíbala sem a tam a zpod ní vykoukla občas července i krojové střevíce, jež jsme nestačily přezout a měly na sobě. Součástí programu byla také soutěž diváků ve znalostech o naší obci. První cena byla flaška kořalky. Když se však moderátor večera Vašek Michna po ní sháněl, na dně už nebyla ani kapka. Nikdo se nehlásil k tomu, že ji herci nerozdílně v zákulisí na začátku večera vypili!

Marie Kachyňová, 2009

AGROTEC

Jen v AGROTECu do konce roku můžete mít vozy KIA za polovinu!

Lepší už to nebude! Jen v Agrotecu můžete mít vozy KIA s 0% navýšením a bohatou zimní výbavou včetně zimních pneumatik a disků.

KIA VENGA
od 239 980 Kč

KIA cee'd
od 199 980 Kč

AGROTEC a.s., www.agrotec.cz

Hustopeče, Brněnská 74, tel.: 519 402 480, e-mail: skalnik@agrotec.cz

Břeclav, Lidická 123, tel.: 519 327 143, e-mail: babackova@agrotec.cz

Adventní tradice v mateřské škole

„Jé, paní učitelko, padá sníh, je tu zima, brzy budou Vánoce“, vykřikují děti při příchodu do mateřské školy. Opravdu, podívám se z okna, k velké radosti dětí sleduji sněhovou nadílku. Je to k nevíře, ale už je tu zase čas Vánoc. Zdá se mi, že jsou stále častěji. Na naší školce patří předvánoční čas k těm nejkrásnějším.

Začínáme první adventní nedělí, kdy se rozsvěcuje „Vánoční strom“ u obecního úřadu. Děti spolu s paní učitelkami připraví pásmo písniček a koled. Na vánočním jarmarku prodáváme výrobky, vyrobené dětmi, paní učitelkami, paní školnicí. Letos se do příprav zapojili i rodiče, kterým moc děkujeme. Část výtěžku věnujeme středisku Diakonie Betlém v Kloboukách, část na oslavu Dne dětí. Všem, kteří si výrobky zakoupili děkujeme.

Paní učitelky za vydatné pomoci děti vyrobí adventní věnec, který pravidelně rozsvěcujeme. U něj si vyprávíme o Vánocích, čteme vánoční příběhy, zpíváme koledy. Nazdobíme společně stromeček. 1. prosince zavěšujeme adventní kalendář, kde děti mají na každý den připravený program např. výroba čertíků, Mikuláše, seznámení s koledou, básničkou, výroba vanilkových rohlíčků. Děti si je samy vyválí, paní kuchařky upečou.

Jejich vůně provoní celou školku. Nezapomínáme ani na dopis Ježíškovi, který zavěsíme na okno. Trvá několik dnů než si dopis odnese.

6. prosince nás pravidelně navštěvují dvě Mikulášské družiny – jedna menší (děti ze základní školy),

druhá větší (zaměstnankyně školy a školky). To je potom slibování, jak už bude každý hodný, jak bude poslouchat. Příjemnou předvánoční atmosféru dotváří „Předvánoční tvořeníčko“. Děti s rodiči zhotovují svícníky, vánoční dekorace, za doprovodu koled. Naše mateřská škola zůstává věrná tradici vánočních besídek,

spojených s ochutnáváním cukroví, které přinesou maminky. V mateřské škole Ježíšek nakládá po besídce, a tak děti najdou pod stromečkem spousty hraček.

Nezapomínáme ani na zvířátka, každoročně nosíme do Hájku vánoční nadílku, kterou děti přinesou (jablíčka, mrkve, chléb, rohlíky). Loni byla atmosféra kouzelná a tajemná - bílo, ticho. Vůbec nevadilo, že mráz štípal a zalézal do rukou i přes rukavice.

Advent je plný zážitků, překvapení a radosti. A o to nám jde, aby děti byly spokojené a šťastné.

Změny na mateřské škole

Školní rok 2010/2011 jsme zahájili s novým kolektivem. Do třídy Kořátek nastoupila paní učitelka Veronika Chramostová, na místo vedoucí školní jídelny paní Markéta Svrčková. Doufáme, že se jim bude v naší mateřské škole líbit.

Jana Kadlecová

Školky

i pro dvouleté děti

O tom, že se bude muset něco podniknout v otázce zajištění péče o děti od dvou let, už nějakou chvíli něco tušíme. Může za to prorodinný balíček, který přinesl řadu novinek a zároveň nastínil mnoho otázníků. Před dvěma lety vstoupila v souvislosti s reformou veřejných financí v platnost úprava čerpání rodičovského příspěvku, která rodičům nabízí volbu ze tří variant. Nejkratší je dva roky a pak rodiče stojí před otázkou, kam s dítětem, aby se mohli zapojit zpátky do práce.

Pokud by měly tyto děti nastoupit do mateřské školy, je potřeba zajistit podmínky i finance, aby to mateřské školy zvládly. Všichni přiznali, že by mělo být méně dětí ve třídě, měla by být dostupná zdravotní péče, upravené prostory. Když si představíme dvouleté dítě v MŠ - výlety, vycházky všechno by bylo omezeno. Vždyť dvouleté děti spí i dvakrát denně, mají jiné potřeby. Čím menší dítě, tím více potřebuje dospělého.

Rodiče by měli sami zkoumat, zda jejich děti zařazení do skupiny zvládnou. Mnohé maminky navštěvují různá mateřská centra. A tam si mohou otestovat, jak se jejich dítě zapojuje mezi ostatní. Dvouleté děti mají své specifikum, potřebují neustálý dozor a většinu pozornosti pedagoga by tudíž potřebovaly pro sebe. Pokud by byly tyto děti zařazené do běžných mateřských škol, výsledky předškolního vzdělávání se podstatně zhorší a tato cesta nepovede ke spokojenosti dětí ani rodičů.

Názor paní učitelky MŠ – v období, kdy rodiče využívají rodičovský příspěvek až do čtyř let a děti mohou navštěvovat mateřskou školu 4 hodiny denně je adaptace pozvolná, není ve školce tolik pláče.

Otázka dvouletých dětí v mateřské škole je prostě složitější, než to na první pohled vypadalo. Jde o „běh na dlouhou trať“ a dvouletá batolata se ve školce neocitnou „ze dne na den“.

Zdroj: časopis Informatorium 3-8

Školní okénko

Prvňáci a jejich patroni

Letošní školní rok nastoupilo do první třídy celkem 14 dětí.

Po 11 letech máme tolik prvňáčků (naposledy byl početnou třídou ročník 1991/92).

Každý prvňák dostal hned první den ve škole svého patrona – žáka 5. třídy, některým byl přidělen i čtvrták, protože tolik páťáků prostě nemáme (pouze 10). Patroni se měli o své svěřence starat až do Pasování, které proběhlo na začátku listopadu. Co vlastně obnáší práce patrona? Snaží se ze začátku pomáhat svému prvňáčkovi s aktovkou do třídy, přípravou na vyučování a seznamuje ho s prostředím naší školy. Někteří se své funkce chopili velmi zodpovědně, jiní dělali jen to nezbytné. Nakonec se všichni společně sešli 3. listopadu ve škole na Pasování a prvňáci předali svým patronům sladkou odměnu za jejich péči.

Mgr. Renata Horáková – řed. školy

SBĚR ŠÍPKŮ

Ve druhém týdnu letošního školního roku byla vyhlášena tradiční soutěž „ve sběru šípků“.

Do soutěže se zapojili téměř všichni žáci. Jak se naši školáci snažili, můžete posoudit sami.

Za pouhé dva týdny se podařilo dětem, ve spolupráci s rodiči, nasbírat rekordních 333 kg šípků.

„ Nejlepší sběračka školy“ - Adriana Pazderková (5.tř.) s nasbíranými 54,40 kilogramy.

„ Nejlepší sběrači z každé třídy“

1. třída – Kurucová A. + Kurucová S. – 32,30 kg

2. třída – Zálešák L – 14 kg

3. třída – Svoboda M. – 18,20 kg

4. třída – Veverka J. – 12,50kg

5. třída – Pazderková A. – 54,40kg

„ Nejlepší třída školy“ - tento titul a marcipánový dort získala 5. třída s nasbíranými 114,45 kg.

Děti, které nevyhrály, ale soutěže se zúčastnily, obdržely sladkou cenu útěchy.

Za sponzorský dar, v podobě marcipánového dortu, děkujeme paní Markétě Fridrichové.

Marta Krivková – vyučující

„Den stromů“ v naší škole

Den stromů si připomínáme 20. října. Vznikl už v polovině 19. století ve Spojených státech, konkrétně v Nebrasce. Tamější krajina byla ještě před 150 lety popisována jako krajina bez stromů. Až si jeden z osadníků začal kolem svého domu pěstovat různé druhy dřevin, a to inspirovalo i další obyvatelé. Tak se zrodil Den stromů.

Letos jsme svátek stromů oslavili i v naší škole. A jak jinak než vycházkou do lesa. Cílem pobytu v přírodě bylo poznávat stromy, které rostou v našem okolí a všimnout si jejich charakteristických znaků.

Aby bylo dopoledne pro děti nejen poučné, ale i zábavné, čekalo je plnění nejrůznějších úkolů. První sku-

pinka vyráběla zvonkohru z větviček stromů, další děti namotávaly provázek na dřívko, třetí skupina využila kůru a listy na frotáž.

Při práci s textem se žáci dověděli, z jakého dřeva byly vyrobeny Stradivariho housle. Posledními úkoly byly, změřit obvod kmene stromu, poznat dřevěný předmět podle hmatu a nasbírat listy na školní herbář.

Při tolika činnostech ubíhá čas velmi rychle. I sychravé podzimní počasí nás posílá zpátky do školy.

Zábavnou a netradiční formou vyučování si žáci odnesli mnoho informací, zážitků a barevných variací, kterými maluje jenom podzim.

Věra Tomešková

Slohová tvorba žáků 5. ročníku ... Kdybych byl(a) ředitelem školy...

Kdybych byl ředitel školy, udělal bych fasádu po celé škole a koupil bych míče a florbalové hokejky a nové branky. A udělal bych jídelnu a zvětšil bych školu do 9. třídy. A vymaloval bych všechny třídy. A zvětšil bych obě dvě družiny a místo hřiště vedle školy bych udělal tělocvičnu a místo parku jídelnu.

Napsal: Jan Veselý

Kdybych byla ředitelkou školy, zvenčí bych ji vymalovala. Až by byla vymalovaná, udělala bych počítačovou učebnu. Pak bych školu zvětšila a udělala bych 6. třídu. Do školy bych dala chemii a fyziku. Do školy bych také dala jídelnu. Kdybych byla Ředitelkou, moc by se mi to líbilo. Ještě bych učila angličtinu.

Napsala: Milana Rychlá

Kdybych byla ředitelkou naší vrbecké školy, zařídila bych, aby každá třída měla jinou třídní učitelku, a aby tu bylo více tříd. Potom bych postavila ve škole jídelnu, zvětšila bych šatnu a tělocvičnu.

Napsala: Simona Bartáčková

Jednoho rána jsem se vzbudila a zjistila jsem, že jsem ředitelka školy. Tak jsem si řekla, že je škola stará sto

dva let, tak ji přestavím. Je na ní totiž jenom první stupeň. Udělám víc tříd, školu udělám modrozlutou. Žlutou s modrými proužky. Budou tam nové třídy, družiny a dám do družiny i nějaký hrací domeček a pro kluky červené auto. A větší tělocvičnu s tvrdými balóny, žebřinami a basketbalovými koši. Objednala bych skvělé pomůcky. Druhý den jsem se vzbudila a zase jsem byla ta malá desetiletá holka z páté třídy. Škola je jak byla předtím, stará sto dva let.

Napsala: Michaela Kubíková

Kdybych byla ředitelkou školy udělala bych toto. Nařídila bych stejnokroje. Protože se někteří posmívají těm, kteří nemají značkové oblečení. Prodloužila bych přestávky, aby škola začínala v 9 hodin. Aby se každý den dostávalo ovoce. Vyhlásila bych ředitelské týdenní volno.

Napsala: Simona Herůfková

Kdybych se stala ředitelkou školy, tak bych ve škole udělala počítačovou učebnu. Potom bych ve škole udělala jídelnu a zvětšila bych tělocvičnu. Ještě bych udělala fasádu a byla by to nejlepší škola na světě! napsala Adriana Pazderková

Napsala: Adriana Pazderková

MOJE MAMINKA

Pátáci měli za úkol popsat krátce svoji maminku a tady je výsledek jejich práce. Maminky poznáte se?

Moje maminka je hodná a hezká. Postavu má štíhlou a vysokou. Maminka si myslí, že má tlustá lýtka, takže nerada nosí sukně. Nejraději nosí uplé, černé a lesklé kalhoty. Maminka má zelené oči, které se na svět dívají 34 let. Vlasy jí kadeřnice ostříkala po ramena a nabarvila na blond. Mám ráda svoji maminku!!

Teď vám popíši moji maminku. Moje maminka měří 166cm.

Má modré oči a červeno žlutohnědou barvu vlasů a má je dlouhé po lopatky. Moje maminka nejraději nosí rifle na doma a triko. Má nehty od tety Jany. Když se maminka namaluje, je krásná jako květ. A když se směje, je hezká. Mám ji moc ráda.

Moje maminka má 38 let. Oči jako hnědé kaštiny a dlouhé hnědé vlasy. Je středně velké postavy. Ráda chodí moderně oblékaná. Má ráda hnědou barvu. Ráda čte, vaří, jezdí na kole a učí se novým věcem. Moje maminka pracuje jako referent nákupu. Máme ji všichni rádi.

Moje maminka je o hlavu větší než já. Miluje modrou barvu. Má dozeleň na oči a vlasy několikrát přebarvené. Myslím si, že má tak trochu baculatý obličej. Většinou nosí rifle. Pracuje hodně blízko našeho domu. Má dvě práce. Mám ji moc ráda.

Moje maminka je krásná. Má hnědé oči jako dva kaštiny. Postavu má velkou. Měří asi 1 metr a 75cm. Je hubená a nosí pěkné oblečení.

Moje maminka měří zhruba 163cm. Má vlasy špinavý blond. Má modré oči jako pomněnky, kterými mě sleduje 10 let. Má malé uši, má nos. Pusu má červeňoučkou. Její nejoblíbenější barva je růžová. Vaří moc dobře, je moc hodná a to je na ni nejlepší.

Moje milovaná maminka je asi o dvě hlavy větší jak já. Má hnědé vlasy i oči. Pleť má taky do hněda. Ve vlasech má zrzavý melír. Na sobě nejradši nosí rifle a triko s krátkým rukávem. Mamka ráda vyšívá obrazy. Kam se doma podívám, tam visí.

Všem nám chutnají maminčina jídla, ale maminka je ráda, když nemusí vařit a vaří taťka. Maminka nejezdí do práce, protože pracuje doma. Ráda s mamkou maluje a dělám výzdobu. Moc mě to baví, mám ji moc ráda.

Moje maminka mě zná už jedenáct let. Má krásnou štíhlou postavu a její hlavu zdobí krásné černé vlasy. Hezké hnědé oči prozrazují, že je pořád šťastná. Nos má jako bambulku, pusa je středně velká. Maminka měří kolem 165cm a já ji za chvíli předrostu. Mamka nás má ráda a proto si chce udělat čas. Hodila by se na bytovou návrhářku.

Moje maminka je nejhodnější pod sluncem. Moje maminka měří 169cm a váží 58 kg. Moje maminka má hnědé oči jako kaštiny. A nos má kulatý jako bambulka a ráda pracuje na počítači. Moje maminka má blond vlasy a nosí brýle. Postavu má hubenou a má 30 let. A mám ji moc rád.

Maminka váží 164 kg a je štíhlá. Má černé vlasy se světle hnědým melírem. Mamka je o hlavu větší než já. Má oválnou hlavu a hnědozelené oči. Nos má tak, jak má mít. Pusu má červenou jako růže. Mamka nosí zlatý řetízek. Mamka nosí živé oblečení, ale bez knoflíků a bez roláku.

VRBICE

Vrbice, Vrbice to je naše vesnice.

Hned za naší vesnicí,

háječek je šumící.

*Je tady i Babí hora,
je krásná od spoda i zhora.*

Tančí na ní víly,

Vrbice se jim líbí.

*Celestýna Sedláčková
a Kristýna Knápková*

Zima, jaro, léto**a vyjmenovaná slova po l**

Byla zima. Jednou jsem šel ven a uslyšel mlýn, jak klope. Za chvíli se začalo blýskat. Za keřem byl lysý chlapec a vzlykal. Protože ho bolelo lýtko, vzal jsem ho domů. Doma jsme si udělali lyže z lýka. Vyzkoušeli jsme je na stráni, jak se s nimi lyžuje. Užili jsme si krásnou zimu.

Byl krásný jarní den. Vyšli jsme si s kamarádem na procházku

do přírody, kde roste pelyněk. Protože se učíme ve škole vyjmenovaná slova po l, přinesli jsme ukázat pelyněk do školy. Maminka mi z něj uvařila pelyňkový čaj, ale vůbec mi nechutnal.

V létě jsem jel s tetou na výlet. Na výletě mi koupila plyšového medvěda. A uplynulo mi krásné léto.

Napsal Jan Veverka

PŘÍRODA

*V přírodě to krásně voní,
ráda se v přírodě honím.*

*Stromy se na podzim mění,
ale jelen tady nikde není.*

*Klaudie Fridrichová
a Matyáš Svoboda*

DŽENTLMENI TŘÍDY

Soutěž džentlmenů vznikla, protože se o nás kluci z naší třídy začali hezky starat. Tak Míša Kubíková vymyslela soutěž o nejlepšího džentlmena páté a čtvrté třídy.

Soutěž probíhala celý měsíc říjen a kluci nám po tu dobu nosili tašky, zvedali nám židle a oblékali bundy. Nejdřív vedl z pátáků Adam, pak Martin s Pavlem. Honza se vůbec nesnažil. Na začátku listopadu všechny holky hlasovaly a vítězem se nakonec stal Martin Štěrba za pátáky a u čtvrtáků vyhrál Honzík Zálešák.

Obadostali od paní ředitelky diplom a sladkou odměnu.
Napsaly: M. Kubíková a A. Pazderková

Simona Hrušková

OKARÍNA

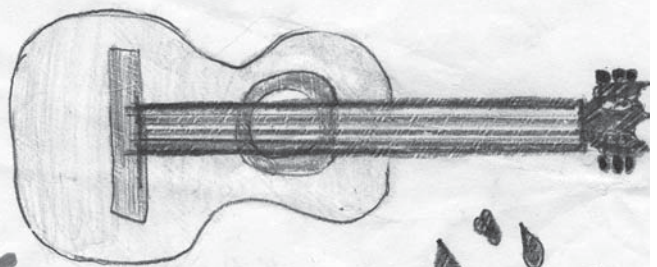
Okarína je jednoduchý, obvykle keramický dechový nástroj.

Okarína má vejčitý tvar s delší osou délky kolem 10 cm. Je vyrobena obvykle z pálené hlíny. Z boku je na ní vymodelován náustek, za nímž se tvoří tón podobným způsobem, jako v píšťale. Na tělese okaríny je obvykle 10 kruhových otvorů, jejichž zakrýváním lze měnit výšku tónu. Původně se používala na uklidnění dobytka.

KYTARA

Je to krásný hudební nástroj. Hrál na ní můj děda. Na památku po něm mi zůstala hnědá kytara a několik šušátek. Až budu starší, chci bych taky na ní umět hrát. Její nohy se nazývají akordy.

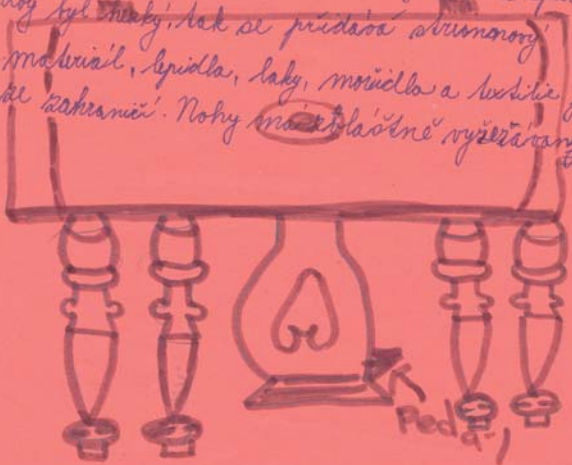

RADEK KRATOCHVIL

Cimba'l

Cimba'l vznikl v Malé Asii.
Patří mezi staré udeřové nástroje. Je to dřevěná hmota. Dřevěná hmota je ze stromu. Má čtyři nohy a prostřední má stojan se šlapadly. Aby byl tenký, tak se přidává stromový materiál, například, laky, mořidla a kovářské se zakrání. Nohy jsou složitě vyřezávané.

MICHAELA KUBÍKOVÁ

Vrbečáci se neztratí ani v ZŠ Kobylí

Úspěchy vrbeckých žáků ve školním roce 2009/2010

místo	úroveň	soutěž	
účast	kraj	Zeměpisný Eurorébus 7. tříd	Zuzana Prudíková, Dominika Michnová
účast	kraj	Zeměpisný Eurorébus 9. tříd	Tereza Bezděková, Sabina Bublová
1.	okres	Přespolní běh	Kateřina Mikulicová, 7. tř.
3.	okres	Přespolní běh	Tereza Bezděková, 9. tř.
5.	okres	Přespolní běh	Vít Sedláček, 7. tř.
4.	okres	Běh na 800 metrů	Kateřina Mikulicová, 7. tř.
4.	okres	Běh na 150 metrů	Tadeáš Kubík, 9. tř.
1.	okres	Běh na 300 metrů	Tereza Bezděková, 9. tř.
2.	okres	Běh na 800 metrů	Tereza Bezděková, 9. tř.
4.	okres	Běh na 60 metrů	Kristýna Herzánová, 8. tř.
6.	okres	Hod kriketovým míčkem	Vlastimil Klíš, 6. tř.
2.	okres	Stolní tenis starších žáků	Michael Pilát 9. tř.,
5.	okres	Fyzikální olympiáda 9. tř.	Tereza Bezděková, 9. tř.
3.	okres	Košíková chlapci	Jan Láska, 9. tř., Pavel Springer, Michael Kocourek, 8. tř.
1.	kraj okres	Košíková dívky	Tereza Bezděková, Erika Zárubová, Sabina Bublová, Jitka Válková, Sabina Svrčková, 9. tř., Kristýna Herzánová, 8. tř., Kateřina Mikulicová, 7. tř.
1.	školní	Matematický klokan	Tadeáš Kubík, 9. tř.

Vrbečtí žáci se neztratili ani na 2. stupni Základní školy Kobylí. Mnozí z nich soutěžili v různých oborech a určitě neudělali ostudu ani škole ani rodné Vrbsici. K úspěchům jim blahopřeji a za reprezentaci děkuji.

Mgr. Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

Proč bych (ne)chtěl být učitelem?

Být, či nebýt učitelem. Tak tuhle otázku si pokládá asi každý z nás. Tedy alespoň ten, kdo rozmýšlí o svém povolání. Být učitelem je podle mě hodně náročná práce. Hlavně na psychiku člověka. Myslím si, že tahle práce má spíše více výhod než nevýhod. Výhody jsou asi jenom prázdniny a různá volna. A taky celkem slušný plat. Kdybych se rozhodla stát se učitelkou, což se určitě nikdy nestane, tak by se asi moje třída nedožila prvního pololetí. Já jsem totiž strašně nervózní člověk. Naštvte mě každá maličkost. Tak bych asi všechny dobila. Učitelkou bych nechtěla být už proto, že vidím, jak se v hodinách chová naše třída. I když posílání psaníček už vyšlo z módy, jsou nové metody dorozumívání žáků v hodinách, třeba posílání SMS zpráv. Ale nejosvědčenější způsob je zakřičet přes celou třídu.

Každý má jiný názor na práci učitele. I když jako malí jsme si na školu hráli asi všichni, já bych učitelkou být nechtěla.

Františka Herůfková

Být učitelem může mít hodně výhod, ale za těch dobrých patnáct minut mě zatím žádná nenapadla. Navíc si myslím, že nejsem stavěný na to, abych celý život chodil do školy. Jako žák to někdy není tak strašné. Ale když jste učitel, stojíte u tabule a víte, že když začnete psát, tak za vámi začnou létat papírky sem a tam. Sice nevím, kolik berou učitelé, ale pokud bych stíhal jedno kafe za celý den, chtěl bych plat alespoň dvojnásobný.

Pavel Springer

Jaké to bylo v Křižanově

Na začátku září jsme všichni šestáci strávili 3 dny ve středisku Drak v Křižanově na tzv. adaptačním kurzu. Jeho účelem bylo, abychom se spolu všichni seznámili, lépe se poznali, našli nové kamarády a také abychom se vydovádeli. O program se nám starali celkem čtyři instruktoři. Byli skvělí a měli hodně dobrých nápadů.

Vytvářeli jsme vždycky různé skupinky a hráli spoustu her. Hlavně šlo o to, abychom se naučili spolupracovat, pracovat v týmu. Tak jsme třeba podbíhali pod lanem, kterým otáčeli 2 instruktoři. Ale museli jsme postupně podběhnout všichni ve správný čas, plynule, jinak se muselo začít znovu- od prvního v řadě. Podařilo se až na 15. pokus! Po těžkých začátcích se nám začalo dařit víc, třeba při skládání slov z živých písmen /našich těl/ nebo při golfu s tenisovým míčkem a holí, kterou jsme si museli sami někde v okolí najít.

Druhý den dopoledne jsme strávili v lanovém parku. A to už jsme museli spoléhat nejen na své kamarády ve skupině, ale hlavně sami na sebe. Některým z nás se víc líbilo a dařilo na nízkých lanech /to jsme se jistili navzájem/, jiným na těch vysokých. Tam se musel každý jistit sám. Většina z nás dorazila po lanech až do cíle, na „lanovku“, na které jsme se báječně svezli, někteří však celou trasu nezvládli a vzdali to. I tak prokázali velkou odvahu.

Na večerním programu jsme pak zase pracovali ve skupinách. Měli jsme pro syrové vajíčko vyrobit takový obal, aby přežilo pád ze 3 metrů na beton. K tomu jsme dostali jen papír, pár špejlí a brček na pití a kus lepicí pásky. Ze 7 vajec přežilo jen jediné.

Na kurzu mě trochu zklamalo, že jsme nemohli vyzkoušet aquazorbing, ale přesto se mi tam líbilo. Hlavní bylo, že jsme se seznámili a poznali se blíž.

Leona Svrčková, 6.B

RODIČOVSKÉ SDRUŽENÍ PŘI ZŠ A MŠ VE VRBICI

VÁS ZVE NA

RODIČOVSKÝ PLES

V SOBOTU 5. února 2011
VE 20.00 HOD. V SÁLE KD VRBICE

VSTUPNÉ 100,- Kč
BOHATÁ TOMBOLA

- ❖ 20. 15 předtančení žáků ZŠ
- ❖ Hraje skupina R-BOOM z Velkých Bílovic

Plná hlava

Mám hlavu plnou věcí,
co mi život tíží,
jsou uzamknuté v kleci,
v mé staré chýši.

Mám hlavu plnou lidí,
které bych radši nepoznal,
zklamání ve mně klíní,
kéž ty špatné bych rozpoznal.

Mám hlavu plnou vzpomínek,
s nevyčíslitelnou cenou,
pořád plápolá mi v očích ohýnek,
jak krásné zážitky prožil jsem s dědou.

Mám hlavu plnou zážitků.
kdybych tak mohl je vrátit,
měl jsem moc krásných prožitků,
proč ten čas musí se tak krátit.

Pavel Buchta

Vrbecký strom

Ve třídě si děti vesele hrají,
u silnice opuštěný strom stojí,
kouká na nás svýma očima jakoby shora,
žáci očekávají příchod profesora.

Listí jedno za druhým padá,
můj pohled na něj nic neodláká,
už jich vlastní pouze šest.
strom zcela opadaný jest.

Kolik roků zde musí stát?
Kolikrát už musel opadat?
Kolik lidí se na něj dívalo?
A kolik dětí mu haluze lámalo?
Toť ten vrbecký strom.

Stojí, stojí, stojí tam tak sám,
se sklopenou hlavou přímo k nám,
již pátý list padá k silnici,
rovnou ke svým bratrům lehl si.

Krásný výhled na něj mám,
jednoduchostí se pokochám,
snažil jsem mysl zapojit nad tím,
proč je poslední lístek pořád s ním.

Nemíní se stromu nikdy vzdát,
hodlá mu svého půl srdce dát,
to je ten náš vrbecký strom,
mezi lístkem a ním pouto jako hrom.
Toť ten vrbecký strom.

Pavel Buchta

VB. VINAŘSKÉ POTŘEBY BUREŠ

Pravá ruka drobných a středních
vinařů

Prodejny:

Velké Pavlovice tel. 519 428 733

Bořetice tel. 519 430 515

Krumvíř tel. 519 419 006

Email: prodejna.bures@seznam.cz

DOMOV NARNIE

Rádi bychom Vám představili Domov Narnie, který v uplynulých letech podpořila MŠ a ZŠ Vrbice.

Domov Narnie je součástí Diakonie ČCE - střediska BETLÉM, které má sídlo v Kloboukách u Brna. Kromě Narnie provozuje středisko další dva domovy, ve kterých poskytuje celkem 5 sociálních služeb.

Domov Narnie poskytuje dvě sociální služby pro děti s mentálním a kombinovaným postižením ve věku 5- 26 let: denní stacionář s kapacitou 7 uživatelů a týdenní stacionář s kapacitou 10 uživatelů.

Všechny děti Domova Narnie navštěvují MŠ, ZŠ a PRŠ Hustopeče na odloučeném pracovišti v Morkůvkách, kde jsou rozděleni do 4 tříd (2 rehabilitační a 2 pro děti s autismem).

Život v Narnii se snažíme dětem co nejvíce přiblížit životu jejich vrstevníků. Podnikáme různé akce a výlety, jezdíme na vícedenní pobyty do přírody, lázní, chodíme na procházky, do kroužků, pracujeme na zahradě a v domácnosti. Velký důraz klademe na

samostatnost každého jedince v oblasti hygieny, stolování, oblékání a rozvoji dovedností. Ke každému přistupujeme individuálně a snažíme se pro děti vytvořit příjemné prostředí rodinného charakteru v duchu křesťanské lásky.

Kluci i holky se učí pečovat o svůj pokoj a věci, na zahradě se učí pracovat se zahradnickým náčiním, v domácnosti umývat nádobí, vařit čaj, připravovat jídlo a starat se o prádlo. Každá nově naučená, nebo zdokonalená dovednost přináší dětem i nám velkou radost a je vždy ji třeba neustále trénovat a opakovat. Vše se proto snažíme dělat spíše zábavnou formou, aby to děti bavilo. Nasloucháme jejich přání a potřebám a v přijatelné míře se jejich přání snažíme plnit. Nepřikazujeme, ale domlouváme.

Pro volný čas a zábavné aktivity máme v domově hernu, která slouží dětem ke společným hrám a relaxační místnost s vodním lůžkem, kterou využívají spíše děti s kombinovaným postižením k odpočinku. Máme také velkou zahradu, kterou se nám podařilo v posledních letech hlavně díky sponzorům vybavit novými houpačkami, skluzavkou, trampolínou, bazénem a krásným posezením.

Abychom dětem naplnili smyslně a hlavně kvalitně čas a rozvíjeli jejich dovednosti, probíhají v Domově Narnie a škole aktivizační výtvarné činnosti, kde se děti učí výtvarným technikám, činnosti v dřevodílnách,

navštěvují canisterapii (vlastníme dva vycvičené psy) a masáže. Sezónně jezdíme na hipoterapii a bazén.

Výrobky z již zmíněných výtvarných činností a dílen se pak každoročně představují na dobročinné aukci s jejich dražbou a prodávají při různých příležitostech na našem stánku (např. trhy, benefiční akce, jarmarky, apod.).

Adventní čas by měl být časem plným lásky, porozumění a otevřených srdcí, proto bych jej ráda využila k tomu, abych poděkovala všem lidem, kterým život dětí v Domově Narnie a obyvatel střediska BETLÉM není lhostejný a kteří nám nabídli pomocnou ruku.

Zejména bych ráda poděkovala ZŠ a MŠ Vrbice, které v uplynulých letech věnovaly výtěžek z prodeje výrobků dětí a žáků na jarmarku pro potřeby dětí z Domova Narnie. V letošním roce k finančnímu daru také děti a pracovníci MŠ upekli perníčky na každoroční aukci pořádanou střediskem BETLÉM.

„Zážitkem je pro nás každý den, kdy se děti naučí něčemu novému. Je krásné, když si děti nově naučené dovednosti spojí s osobou, která se jim věnovala, když si zážitek, který spolu sdíleli a jenž v nich zanechal pocit důležitosti, připomínají. Radostí je pro nás každá maličkost, která se podaří a dává smysl naší práci.“

*Děkujeme Lenka Vlachovská,
vedoucí Domova Narnie*

Úsměvné příběhy

Hodně příběhů znám z vyprávění pamětníků. Žijících i těch, jež už nejsou mezi námi. Buď je prožili sami, nebo zase oni někde slyšeli... Jednou těch, jímž úsměv z tváře nikdy nemizí, je moje „teta Anička“ Bukovská. A tady jsou její příhody, tak, jak se se mnou o ně podělila...

Bylo vinobraní ve vrbeckém družství. Zbírali sme hrozny a někdo volá – oběd!, tož každá honem ešus a řadíme se do fronty. Naráz mně spadla žička do největšího blata. Né a né ju najit. Včil mosim čekat, kerá to spíš sní, aby mně žičku púčila. A jak se tak posunuju v řadě, cosi se blyskne na gumáku ženskej přede mnú. Ukaž, no to je moja žička, skoro na pegáč splasklá! Polívku sem s ňú jakžtakž snědla a už spěchám do řady na další. Šofér otvírá varnicu s masem, máčků a kde sú knedle? Já sem ich zapomněl! Tož zpátky na středisko za Ochoze. V kuchyni volá – gde sú knedle? No henkaj v misy! Popadl tú první misu, zakrytú utěrku a hajdy zpátky. My se potřetí řadíme, odhodíme utěrku z mise a tam křupavý oškvarky! Ty, na středisko už nejezdi, doví, co bys zasej dovezl! Nekerá máme krajiček chleba a nebo jíme samú máčku s masem a voňavý oškvarky. A všady kolem lákavých hroznů, kerým nejde odolat!

Byla neděla. Už zvonilo do kostela druhym zvonem a já už letím. Ešče volám mojého, zavrtím se v pokoji, popadnu kabelku, tenkrát byly v módě dlhý uši na kabelkách a vykrucuju se ke kostelu. A jak tak idu, z huličky vyndú tetka a že – ukaž, co se ti to hongá na tej kabelce? Panenko skákavá, dyť to je věšák na šaty, ešče, že byl dětskej! To by bylo něco, dojit s ním do kostela. Skovala sem ho do keřu a tej tetce řekla, ať si ho nechajú za upozornění, dyž to ešče k temu je u jejího. Hned sem si zpomněla, že gdosí jednu vykládal o kostelníkovi, jak se mu věšák hongal za krkem, dyž zapaloval svíčky na oltáři. Strašně sem se tej příhodě tenkrát smíla a včil to mám za to!

Bývám důle na křižovatce u kapličky a z okna vidím všecko jak na dlani. Často mosim vyslechnút a negdy aj řešit situace, kerý se tam odehrajú. Třeba dyž je zima a poledovica a v kulturňáku skončí ples. Křižovatka je jednym kluziščem a lidi, co idú z plesu sú krasobruslaři. Napřed každej zařve, nadhodí nohy, rozhazuje rukama, flašky od vína prasknú na led a rozletijú se na sto kusů, člověk praskne na záda a nemože se zhrabat. Kor, dyž předtym ty flašky vyprázdnil! V nejhorším případě vyběhnu v noční košeli a pomoham jim na nohy. Nekolikrát sem zabránila aj jistýmu ublížení na zdraví. Kdysi parta přespolňáků chtěla zbit vrbečáka. Bylo jich sedm a on sam. Obstúpli ho, pleskl ho jeden, druhej a už slyším volání - - kluci, nechte mě! To už sem nemohla přece dopustit, aby mu ublížili, otvírám okno, uvelebuju se v něm na loktě a volám – ná neznaňby, tolí na jedneho, to je nejaký hrdinství? Naráz mě napadlo zavolat – legitimačky sem!! Můj muž už to nevydržel, rozesmíl se na plný kolo. Kluci jak na povel přestali, vrbečáka bez úhony propustili a šli k Bořeticím. Ešče sem na nich zavolala - že se nestydíte, perte se doma! Negdy dojde aj k vážnej situaci, dyž na křižovatce negdo havaruje. To se seběhne, gdo má ruky a nohy a pomohá, zháňá sanitku aj policajťů. Po tem shonu zas vyhlídám u okna a vidím cosi malýho pobíhat po silnici, chudátko prasátko kemusi uteklo. Tož zas vlnák přes košelu a zachraňovat...

To bylo jen pár z mnoha příběhů, jež jsem si z úst Aničky Bukovské vyslechla. Doufám, že při jejich čtení jste se i vy pobavili.

Marie Kachyňová

KAMÍNKOVÁNÍ

Kamínek stárne... No nedivte se, je to tak. Čas se řítí mílovými kroky a Vy jste si nás mohli letos na našem Předadventním koncertě poslechnout již po páté. Proto jsme koncert tentokrát pojali jako takový průřez – zahráli a zazpívali jsme Vám ty největší „pecky“ z našeho repertoáru. A bylo z čeho vybírat – za těch pět let jsme se naučili, hudebně upravili a nacvičili přes 100 písniček!

A co ještě jsme za pět let činnosti zvládli? Za tu dobu jsme měli přes dvě stě zkoušek a odhadem asi padesát veřejných vystoupení. Pra-

videlně zůstáváme součástí všech svátečních mší – hodových, vánočních a velikonočních, ale i slavnosti Božího Těla nebo 1. svatého přijímání. Každoročně doprovázíme také Živý Betlém, který na Štěpána hrávají vrbecké děti. Kromě toho ale stále zůstávají nejčastější příležitosti, při které si můžeme zazpívat, svatby – jenom letos jsme zpívali pěti šťastným párům.

Díky Vaším příspěvkům a našim štědrým sponzorům se nám podařilo natočit CD Malinkej bílej kámen. Písnička Chválím a vzývám byla dokon-

ce vybrána na charitativní CD Unified by Grace, které bylo vydáno americkou nahrávací společností Quickstar Productions na podporu nemocnice v Ugandě a výtěžek z něj bude použit na nákup antimalarik.

Děkujeme našim věrným posluchačům za podporu i finanční příspěvky - výtěžek z letošního Předadventního koncertu jsme věnovali na opravu střechy vrbeckého kostela. Těšíme se na další setkání třeba už při letošním Živém Betlému.

Za Kamínek Lenka Machovská

Sliby pro mírového kapra

Přítel Jirka je rybář. Je to jedna z jeho „klidnějších“ zálib a těch, které bych před začátkem našeho vztahu, do jeho seznamu koníčků jistě nezařadila. Ač ryby nejím a krom smaženého kapra a bramborového salátu náš štědrovečerní stůl zdobí kuřecí řízky, na ryby s ním ráda vyrazím. Člověk sedí u vody, v klidu, pohodě, naslouchá zpěvu ptáků a šplouchání ryb a vlnky, které se odráží od břehu ještě příjemnější momentální atmosféru, okamžik. Ráda u vody čtu a odpočívám mysl i tělu.

Občas si také ráda ryby zachytám. S přibývajícím zkušenostmi okoukanými od přítele, táty a kamarádů rybářů si již dokáži na háček napíchnout návnadu (ovšem ne zmítající se), udici nahodit a pokud je štěstí a ryba zabere, většinou ji i bezpečně vytáhnu na břeh.

Byl červenec. Sluníčko svítilo a my se rozhodli příjemnit si nedělní odpoledne posezením u vody. Rozbalili jsme rybářské náčiní, Jirka nahodil. Já vytáhla knihu a četla. Zanedlouho přišel první záběr a na háčku se houpal pěkný mírový kapřík. Odpoledne před námi, rybu jsme tedy pustili a nahodili podruhé. A nic. Dlouho nic. Slunce již začalo pomalu padat k obzoru.

Rozhodla jsem se také zkusit štěstí. Zavřela jsem knihu a šla do lesíku ulovit žížaly. Jirka mi žížalku nainstaloval na háček, nahodil udici tam, kde jsem ukázala a stala jsem se tichým bláznem, jak se rybářům říká. Dlouho se nic nedělo, až přišel první záběr. Vlasec se pomalu napínal, já sekla a ryba mi zamávala zadní ploutvičkou. Uplavala.

Na další záběr jsem pak čekala opravdu dlouho. Koukala jsem na hladinu rybníka a už jsem chtěla situaci vzdát. Jirka byl ovšem vytrvalejší a své návnadě a udici natolik fandil, že jsem chytila „další dech“ a začala ryby přemlouvat. Snažila jsem se ryby přesvědčit, že odjet s námi domů je vlastně výhoda a slibovala jim projížďku autem, to, že je do našeho bytu ve čtvrtém patře vyneseme, nebudou se muset vůbec namáhat. Mohou se pak také proplavat v naší vaně, dostanou vlastní pokoj i se spolubydlicí (mrazák s dřívě chyceným kaprem), vyhlídku z našeho balkonu a další luxus, který v rybníku nenajdou. Takto jsem je přemlouvala přes půl hodiny, až přišel záběr.

Nebyla to žádná chudinka, ani nezkušená mladice a svobodu si snažila tvrdě vybojovat. Návnadu spolkla hned a okamžitě s ní vyrazila k protějšímu břehu. Dostat ji na břeh nebylo vůbec snadné. Když jsme uviděla její krásný dlouhý hřbet, bylo jasné, že je to právě ona, které se dostane vše, co jsem tak dlouho slibovala.

Vše, co jsem slibovala, jsem také splnila. V krásném pokojíku se však dlouho neohřála. Vypnutá elektřina způsobila nefungující klimatizaci jejího luxusního pokoje a spolu se spolubydlicí tak putovali zpět do přírody. Otázkou tedy je, zda naši štědrovečerní tabuli, nebude letos zdobit pouze to kuřátko.

Lenka Vlachovská

Ohlédnutí farníků za rokem 2010

Tak jak si vrbečtí předsevzali, pojali rok 2010 ve jménu příprav na opravu střechy kostela, která je v téměř havarijním stavu. Koneckonců pokud přijdete blíže ke kostelu, opravu by potřebovala také fasáda. Vrbecký kostel je dominantou obce, je vidět hodně z daleka, tak by si zasloužil „přiložit ruku k dílu“, a to nejen z řad věřících, ale všech občanů.

Farníci již udělali první kroky k opravě – byl vypracován statický posudek střechy a rozpočet na opravu střechy a fasády kostela.

Co se týče finančních prostředků, snažili se farníci také - začali pořádáním farního plesu, jehož výtěžek byl určen právě na opravu střechy. Ples se opravdu vydařil a dodnes na něj všichni zúčastnění rádi vzpomínají. Dále v létě uspořádala hrstka farníků doprovodný program k vinařským akcím „Májové putování po Modrých horách“ a „Na kole krajem André“ ve formě Dne otevřených dveří vrbeckého kostela, výtěžek putoval opět na opravy. Na konec listopadu připravila vrbecká chrámová schola Kamínek již 5. předadventní koncert, kterého se zúčastnili jako hosté zpěváci souboru Loutky bez nitek. Vystoupení se vydařilo a výtěžek šel opět, jak jinak, na opravu střechy.

Farníci se také pokoušeli získat peníze z dotačních zdrojů. Na přelomu loňského a letošního roku byl zahájen první pokus o získání dotace na opravu střechy. Tento pokus však úspěšný nebyl. Přesto budou samozřejmě farníci ve spolupráci s otcem Ondřejem a s panem starostou Tomášem Bílkem dále hledat jiné možnosti získání dotací.

Zvenčí by mohlo vypadat, že se ve vrbecké farnosti během roku nic neděje. Opak je však pravdou – však by mohl otec Ondřej vyprávět... Kromě pravidelných mší svatých je během roku mnoho křtů, církevních sňatků, pohřbů. Každoročně vede otec několik dětí k prvnímu svatému přijímání, pravidelně navštěvuje nemocné v jejich domech a často také farníci jezdí na různé poutě.

Také o farní děti je postaráno – někteří se zúčastnili farního letního tábora ve Stařeči u Třebíče pod vedením Martina Nováka (Kobyli). Dále jim pestrý program chystá Veronika Nováková (Bořetice). Děti se tak letos mohli zúčastnit Děkanátního setkání mládeže v Hustopečích a v Brně, nocování na faře, výletu do Bonga v Brně, tábora s kouzelníkem, aj. A někteří se jistě ještě zúčastní Štědrého dne na faře v Bořeticích od 10.00 hod.

Závěrem zveme všechny lidi dobré vůle do našeho kostela ke společné oslavě svátku narození Ježíše Krista. Na Štědrý den bude na Vrbici mše svatá (Půlnoční) v 19:00 hod. Na Boží hod vánoční 25.12. je mše svatá v 8 hod. ráno. Na svátek svatého Štěpána bude mše svatá také v 8 hod. ráno.

Dále se můžeme těšit na Živý Betlém - vánoční příběh o Svaté rodině, který opět chystají děti z vrbecké farnosti. Tímto Vás zveme na toto představení, které začne v 16 hodin ve vrbeckém kostele v doprovodu chrámové scholy Kamínek.

A co nás čeká v příštím roce? Kromě péče o farníky je prvořadým úkolem sehnat finanční prostředky na opravu našeho kostela

O dětech z Vrbice v dobách minulých

Vrbecký rodák Josef Nejedlík (nar. v roce 1933), který bydlí v současné době v Koběřicích, si zapsal svoje vzpomínky na dětské roky prožité na Vrbici a chce se s námi o ně podělit. Je to vzpomínání na dobu, kdy ještě nebylo ani rádio, nebo jiné druhy dnes běžné zábavy. Lidé se scházeli na podzim při vaření trnek, „všustování kukuřice“ A hlavně v zimě při draní peří, anebo jen tak, při besedování. Děti si obvykle zalezly někde do kouta, aby na sebe příliš neupozorňovali, protože některá vyprávění nebyla pro dětské uši. Tetičky potom brzdily to háklivější vyprávění mužů důrazným připomenutím: „pozor sú tady nekeří bosky“ a myslely tím schované děti.

Příhody z vyprávění stařečka Knápka.

Stařeček Jan Knápek se narodil v roce 1869 - ještě v dobách císaře pána. V těchto dobách a my dříve narození víme, že ještě i v dobách hodně pozdějších, patřilo mezi pracovní povinnosti venkovských dětí pasení domácího dobytka. Bývaly to větší krávy, kozy, případně koně. V oné době zůstaly z velkých obecních pastvin jenom malé zbytky, ale i ty se hojně využívaly k pastvě, aby se zašetřilo krmení z půdy. Dobytek se pásal a děcka - výrostci si krátili chvíle na pastvě obvykle tím, co někoho z nich napadlo. Vyprávěl stařeček,

jak přišel kdosi na „skvělý“ nápad, že budou jezdit na kravkách. Nápad se i ostatním zalíbil. Problém byl v tom, že krávy nebyly na sedláni zvyklé a tak reagovaly p o svém. Kravka co by oř stařečka Knápka se plašila a rozběhla se přímo dolů z meze. Což „jezdec“ nezvládl. Při dopadu na zem se poplašená kráva nohou trefila zrovna na stařečkovu předloktí a ruka kravské dupnutí nevydžela. Podle vyprávění jezdců - stařečka prý trčela předloktí kost ze svalu jako kolek. Nastal problém, co teď dělat? Po rychlém příchodu domů se zraněný pasáček vypravil za doprovodu rodičů k tetičce Fůkalce do Vel. Pavlovice. Muselo to tak být, protože na doktora nebyly peníze. Připomínám, že to bylo kolem roku 1880. Tetička Fůkalka prý ruku natáhla, kost vrátila zpátky, přiložila dlahu a stáhla ruku hadrovým obvazem. Náprava zlomeniny musela být velmi bolestivá, ale dříve bývali lidé tvrdší. Ošetření se podvedlo, protože jak tehdy stařeček na besedě vyprávěl, prý už za tři dny porušil přísnost domácího léčení a utekl z domu za kamarádka. Tetina Fůkalova z Vel. Pavlovice byla vyhlášená léčitelka a dokonce se dostala „do Křížku“ s doktory - lékaři. Kterýsi z doktorů ji udal úředníkům a tak prý musela jít do vězení. Jak vidět i tehdy platilo: „za dobrotu na žebrotu“.

V mladých letech stařečka a stařenky Knápkových bývalo v rodinách hodně dětí. S děckama se moc velké cavyky nedělaly. S těmi úplně malými spávali rodiče v kuchyni, ty větší mívali obvykle postele zavěšené u stropu v maštaly a ti nejstarší chlapci spávali obvykle na půdě v seně. Prý jim to vcelku vyhovovalo, protože se mohli bez větší kontroly „tůlat“ dlouho do noci.

V dobách našeho mládí, vyprávěl jednou při draní peří stařeček, zrovna moc jídla nebyvalo. Muselo se sníst vše, co se uvařilo. Když se zabila husa nebo kačena, všechno se muselo zužítkovat. Střívka se vypraly, namotaly se na paprčky a pekly se v troubě s ostatním masem. Byl to jeden z podílků, které jsme my děti dostávali u oběda. komu se to nějak nelíbilo, tak dostal výprask a bylo po diskuzi.

Jak se dříve oslovovalo děti.

V dřívějších dobách, když někdo potkal dítě na ulici, často ve snaze zavést řeč se zeptal: „ná čí si synku?“ anebo? „čí si děvčico?“ jen v obchodě u Sedláčků to bývalo jinak. U pultu stojící paní Sedláčková volala: „tož co to bude šohajku?“, Ona totiž pocházela ze sousedního Čejče.

Listopad 2010

Podle zápisů J. Nejedlíka připravil:

Fr. Janošek.

Zpráva za rok 2010 o stavu vrbeckého muzea

Brzy skončí další kalendářní rok a je třeba se ohlédnout zpět, jak se projevil v našem obecním muzeu.

- byla dokončena úprava přední stěny budovy.
- těsně před vrbeckými hody usadili obecní zaměstnanci šprlovou zahrádku, která má dotvořit vzhled původního starého selského domku (viz. Místopis hustopečska) a ochránit přední stěnu i s žůdrem před případným poškozením od dětí a znečištěním od pobíhajících psů.
- nově byla uvnitř instalována expozice vrbeckých krojů.
- z opravy se vátíla stará Hubáčkova malovaná truhla a jsou v ní umístěny hodně staré části ženského kroje.
- muzeum získalo některé další exponáty např. hlásný roh posledního vrbeckého ponocného, starý kožich atd.

Pro budoucnost muzea bude třeba řešit:

- prostory muzea. Už se nedostává místo, proto mám některé exponáty doma. Je třeba zachytit poslední možnosti získání věcí pro muzeum. Za krátkou dobu už nic neseženeme. V současné době mám nabídku některých věcí např. koňský chomout i s čabrakem, starý šicí stroj a pod. Na tyto věci už nemám místo ani doma.
- muzeum bylo obdarováno některými ženskými kroji. Do nových prostor by bylo třeba obstarat figuriny, které by bylo možné do krojů obléci.
- muzeum by potřebovalo dovybavit mužskými kroji, hlavně krojem svobodných. Mohl by to být i starší typ kroje a je možné, že

někde tento starý kroj leží ve skříni. Věřte mi vy starší spoluobčané a mám i takovou zkušenost, že mladší z rodiny kroj mnohdy vyhodí nebo dokonce spálí. V muzeu by alespoň zůstala památka po vaší rodině.

- bylo by velmi prospěšné, aby se vytvořila malá skupinka zájemců o staré věci a historii naší obce, tak jak je tomu např. ve Vel. Bílovicích, anebo v Kobyli. Zájemci o tuto činnost přihlaste se prosím na OÚ Vrbice.

Na závěr této zprávy bych chtěl poděkovat za dobrou spolupráci minulému OÚ se starostou Vlastimilem Bařinou. Bývalý starosta měl velké pochopení a díky jeho vstřícnosti mohlo vůbec naše muzeum vzniknout. Taktéž velký dík patří těm občanům, kteří na muzeum nezapomínali a přispěli nějakým exponátem do sbírky. Jména dárců jsou zmíněna u darovaných věcí. Často jsem slyšel od návštěvníků – turistů velkou chválu na upravenost a krásu naší obce.

Byla dokonce vyřčena slova chvály od občasného návštěvníka naší obce ve smyslu, „že se nemůže Vrbice nabažit“, anebo jsem slyšel slova, že my domácí tak nějak nevnímáme nové změny. Naši rodáci říkají, že vždy, když přijedou na občasnou návštěvu objeví něco nového-pěkného. Myslím, že novému OÚ byla „latka“ nastavena dost vysoko.

prosinec 2010. Fr. Janošek.

Hody, na které se nezapomíná

Největší akcí v naší krásné obci jsou krojované hody, to všichni víme. A každý je vnímá trochu jinak, protože nikdo nemá v hody ty stejné starosti a povinnosti. Maminky nebo babičky se starají o kroje a vaření, tatínci o víno, malé děti o kolotoče. A o co se starají stárci? To mi vždycky nějak unikalo, protože jsem hody brala jako dobrou zábavu. Chodila jsem v kroji, tancovala, pomáhala stárkám, ale vlastně nic nebyla moje starost. Jenže všechno se jednou změní a já jsem letos „povýšila“ z krojované na stárku, i když jsem si vůbec nebyla jistá, že to zvládnu.

Být stárkou totiž není žádná sranda, to jsem zjistila už na začátku léta. Ještě, že je nás na to stárkování šest. Všechno se totiž musí pořádně naplánovat, vymyslet a v závěru i zrealizovat. Není moc času na pořádné prázdninování, ale také není nuda. Pěkně jsem celé léto s děvčaty vyráběla mašličky na sóla, nakupovala, co bylo potřeba, uklízela, chodila v úterý a ve čtvrtek na „zkoušku“ na sólo, kde se tancovalo. Jako správná stárka jsem objela většinu přespolních hodů, těšila jsem se na stárkovské „šaty“ a pomáhala „píct“ koláče. Rodina se vším pomáhala zase mně. Nejvíce práce samozřejmě bylo týden před hody. To jsem opravdu nevěděla „kam dřív skočit“, jenom jsem doufala, že nebude pršet a všechno dobře dopadne.

Samotné hody jsou už jenom špičkou ledovce všech těch příprav a starostí. Někdy jsem měla pocit, že mi praskne hlava, že jsou celé hody špatně a nic není tak, jak má být. Ale taky jsem věděla, že se vždycky najde

někdo, kdo mi pomůže, že jsme se na to stárkování sešli dobrá parta. V kostele jsem na sobě měla poprvé stárkovský kroj i s kotúčem na hlavě a říkala jsem si, že už nikdy v kostele v kroji s kotúčem na hlavě nebudu. Stojím tu, protože jsem stárka a to taky znamená i něco jiného, než jenom kopu starostí. Taky mi jedna milá osoba poradila, ať si dobře zapamatuji ten okamžik, kdy před „naším“ nastoupená chasa zařve: „Ať žije první stárek a jeho stárka!“ Opravdu je to nádherný pocit a díky němu jsem si uvědomila, že celé to léto a starosti za to stály. Jít první v průvodě hned za „muzikantama“, tancovat sólo stárci a hlavně zavádka, která je o vás. To všechno patří mezi stárkovské plusy, které by si měli všichni stárci a stárky užít.

Když se narodíte a vyrůstáte na Vrbici, tak samozřejmě od malička vnímáte, jak jsou pro všechny ty hody důležité. Chodíte v „malém“ kroji a těšíte se do toho „velkého“. V tom „velkém“ si říkáte: „Jo, až já budu stárka, tak ty hody budou vypadat úplně jinak...“. Jenže náhle tou stárkou jste, aniž byste po tom nějak výrazně toužili a víte, že všichni od vás očekávají dokonalé hody. Jenže každý si ty hody představuje jinak. A vy jim ty hody nachystáte, jak nejlépe umíte, ale vždycky se najde někdo, komu se nebudou líbit. Ten vám to neřekne do očí, ale řekne to všem ostatním kolem. Potom se najde někdo, komu se ty hody líbit budou. Ten za vámi přijde a řekne, že to byly krásné hody a vy na ně budete vzpomínat celý život, protože i když nebyly dokonalé, byly vaše. Takže stárkujte, stojí to za to.

Jolana Bezděková

POZVÁNKA NA DIVADLO

Pokud jste letos, jako každoročně, na přelomu listopadu a prosince očekávali divadelní představení, tak jste asi zklamaní. Letos se divadla nedočkáte. Ale zrušeno nebylo, je pouze přesunuto na únor 2011, protože režisér domluvil návštěvu divadelního spolku „Kašpaři z Mezihoří“ a my jsme se jim přizpůsobili.

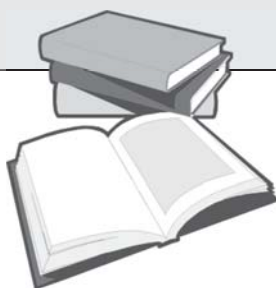
Takže tímto vás všechny zveme na společné odpoledne ochotníků z Mezihoří a z Vrbice, program bude následující:

26.2.2011 začínáme ve 14 hodin.

- 1) hymna ochotníků z Mezihoří
- 2) veršovaná hra BLUDIČKA – hraje DS Okolo Luže
- 3) POPRASK NA LAGUNĚ – hraje DS Kašpaři z Mezihoří
- 4) ZLATÝ KOLOVRAT – hraje DS Okolo Luže
- 5) předpokládaný konec 16.30 hodin

*Těšíme se na vaši návštěvu!
za ochotníky Radka Čížková*

Obecní knihovna informuje

Opět tu máme dlouhé zimní večery a k nim patří neodmyslitelně pěkná kniha. Obecní knihovna nabízí přes 8 tisíc knih pro děti i dospělé - knihy naučné, dobrodružné, romantické a také velký výběr časopisů.

Čtenářem se může stát každý občan na základě vyplněné přihlášky, u dětí do 15 let musí obsahovat přihláška i podpis zákonného zástupce. Při registraci platí roční poplatek dospělí čtenáři 40,- Kč, děti, studenti a důchodci 20,- Kč. Více informací včetně knihovního řádu naleznete na našich www stránkách <http://www.obecniknihovnavrbice.webk.cz> nebo můžete na stránkách obce Vrbice vyhledat sekci knihovna.

Co může v současné přetechizované době naše knihovna nabídnout? Klasická kniha určitě není na ústupu, jak si někteří s nástupem internetu mysleli.

Ale i tak knihovna prošla velkou změnou. Proces automatizace knihovních procesů neminul ani naši knihovnu a knihovní fond byl převeden do elektronické podoby. Co to znamená v praxi? Každá kniha i časopis jsou opatřeny štítkem s čárovým kódem. Výpůjčky i vracení knih i časopisů probíhá s využitím čtečky čárových kódů. Také čtenáři mají na svých legitimacích čárový kód, který knihovník přečte scannerem a ihned vidí, které knihy nebo periodika má čtenář zapůjčeny. Konec evidenčních lístečků v knihách určitě uvítá každý čtenář, který zápasil s jejich neustálým vypadáváním z knih.

V programu Lanius jsou přehledně zapsány všechny výpůjčky, program hlídá nedodržení výpůjční lhůty a zaplacení čtenářských poplatků. Zajímavé je také využití při revizi knihovního fondu. Každých pět let je třeba zjistit rozdíl mezi stavem

skutečným a evidenčním všech knih ve fondu. Dříve se musela ručně vyhledávat každá kniha, což bylo velice zdlouhavé. Když jsme letos ke konci října dělali plánovanou revizi, zvládli jsme to díky programu za týden. Bylo nutné pouze načíst všechny štítky s čárovým kódem a počítač vyhodnotil výsledek. Aby si také čtenáři mohli vyhledávat knihy v systému, je pro ně připraven na samostatném počítači on-line katalog. Tady lze zadávat různá kritéria výběru a čtenář získá ucelené informace o knize včetně té pro něj nejdůležitější, zda ji nemá zapůjčenou jiný čtenář.

Pro nejmladší čtenáře připravujeme několikrát ročně soutěže, pro děti z mateřské a základní školy besedy. Oblíbená je celoroční sběratelská soutěž, kde získávají za zapůjčení knih kuponky, které pak mohou vyměnit za drobné dárky.

Na podzim jsme se zapojili do celostátní akce s názvem Týden knihoven. Sekce veřejných knihoven SKIP vyhlásila již 14.ročník této akce a to v týdnu od 4.do 10.října 2010. Letošní motto bylo - knihovna pro všechny. Naše knihovna připravila u této příležitosti několik akcí. Velký ohlas měla tzv. amnesie dlužníků. Zapomnětliví čtenáři mohli přijít vrátit zapůjčené knihy, které měli doma již po uplynutí výpůjční doby, a nemuseli platit upomínky. Také jsme získali několik nových čtenářů, protože v tomto týdnu byli osvobozeni od čtenářského poplatku. Pro dětské čtenáře byla připravena soutěž na téma Karel Hynek Mácha. Pocta tomuto velkému romantickému básníkovi nebyla vybrána náhodou, 16.listopadu uplynulo 200 let od jeho narození. Nejúspěšnější řešitelé našeho kvízu byli : Kateřina Galová, Lenka Horáková, Markéta Petrásková, Luboš Geci, Simona Bartáčková, Adéla Kolářová a Adam Kolář.

Obecní knihovna nabízí kromě knihovnických služeb také inter-

net pro veřejnost. V otevírací době knihovny (úterý a čtvrtek 16.30 - 18.30) je internet přístupný a to zdarma.

Náš knihovní fond dvakrát za rok obohacujeme z výměnného fondu Městské knihovny Břeclav. Knihy jsou čím dál dražší a z poskytnutých financí nakoupíme ročně přibližně 130 ks knih a několik druhů časopisů, proto je výměnný soubor příjemným zpestřením naší nabídky knih. Také bych ráda touto cestou poděkovala všem občanům, kteří darovali pěkné knihy do fondu naší knihovny. Velký dík patří paní Heleně Slámové, která darovala více než 100 krásných knih naší knihovně.

Nedílnou součástí knihovního fondu jsou periodika. Pro nejmenší děti máme připravenou Mateřidoušku, kluci rádi sledují komiksové příběhy v časopisech Tom a Jerry, Čtyřlístek nebo Kačer Donald. Dospívající dívky si se zájmem prolístují časopisy o módě, stylu a hudbě - Dívka, Bravo girl, BRAVO, TOP magazín pro dívky. Pro malé čarodějnice je určen časopis WITCH. Novinky o filmu získáte v časopise CINEMA. Praktický pomocník a rádce pro dům, byt a zahradu s názvem PRAKTIK uvítají domácí kutilové. Klasikou mezi časopisy je Zahrádkář nebo i časopis plný rad a nápadů Receptář. Pokud hledáte inspiraci pro Váš dům, byt či zahradu, jsou tu časopisy o bydlení Moderní byt, Můj dům, Dům a zahrada, Domov, Rodinný dům nebo Flóra na zahradě. Péče o děti je téma časopisů Maminka a Rodiče. Novinkou pro letošní rok je v naší knihovně časopis F.O.O.D. - jídlo a ještě mnohem víc, který jak název napovídá je o vaření. Pro milovníky dobrodružství je jako stvořený časopis Koktejl, jeho reportáže Vás zavedou do zajímavých zemí celého světa. Kdo se raději noří do historie, uvítá časopis Živá historie, Válka REVUE nebo Přísně tajné. To nejlepší ze světa vědy, techniky a poznání najdete v časopise Svět. Pro milovníky rychlých kol máme časopis

pis Auto, motor a sport. Nestárnoucí klasikou je 100 + 1 zahraničních zajímavostí a pro všechny, co se nechtějí nechat napálit při nákupu zboží, je tu časopis pro spotřebitele D – TEST. Nesmíme zapomenout ani na milovníky zvířátek, mohl by je zaujmout časopis Příroda nebo Svět psů. Několik časopisů je určeno převážně pro dámskou část našich čtenářů. Patří sem Xantypa, HAIR a Beauty, Moje

psychologie nebo DIETA, která slibuje, že už po přečtení budete o pár kil lehčí. Doufám, že si z naší bohaté nabídky vyberete i Vy.

Pokud pod vánočním stromeč-

kem neobjevíte knihu, přijďte si vybrat a určitě najdete nějakou zajímavou knihu na dlouhé zimní večery. Čekám na Vás v úterý a ve čtvrtek od 16.30 do 18.30 hodin.

Přeji všem našim stávajícím i budoucím čtenářům příjemné prožití svátků vánočních a úspěšné vykročení do nového roku.

*Petra Kadrnková
knihovnice Obecní knihovny Vrbice*

Podzim u Vlachovských

I tak vypadal podzim na Vrbici u Vlachovských v zahrádce před domem...

Mužáci z Vrbice

Naše sdružení se i letos zúčastnilo mnoha vystoupení, z domácích jsou to klasicky Zarážení hory, 4 týdny do hodů, Vrbecká dědina- aneb zpívání v hodové bůdě....

Z přespolních vystoupení je to zpívání v Kyjově (otevírání sklepů), Velkých Pavlovicích (akce Modrých hor u rozhledny), Bořeticích (10.výročí Kraví hory), Šardicích (Setkání mužáků), Kobylí (Zarážení hory), Lanžhotě (Předhodové zpívání), Velké nad Veličkou (Předhodové zpívání) a Velkých Bilovicích (Svatomartinská slavnost), kde jsme utužovali dobré sousedské vztahy....

Natáčeli jsme i pár písniček do pořadu brněnské televize „Ta naša kapela“, který byl věnovaný dechové kapele „Horenka“. V prosinci jsme byli v České televizi v Praze na natáčení vánočního pořadu , kde jsme nazpívali několik koled při cimbálu a který uváděl Jožka Šmukař. Jako host přijala pozvání Monika Absolonová, muzikálová zpěvačka. Tento pořad se bude vysílat 25.12.2010 na ČT2. Díky tomuto natáčení se nemohli mužáci účastnit každoročního rozžihání vánočního stromu před Obecním úřadem.

2. ledna 2011 mají vrbečtí mužáci zpívat v hustopečském kostele koledy po boku našeho kamaráda Jožky Šmukaře - tímto zveme vrbecké fanoušky na toto vystoupení.

Během roku v našem sboru proběhly i personální změny, František Válek ukončil angažmá, ale další 2 jsme mezi sebe přijali, a to Petra Vykydala a Ondru Matějku. Momentální stav je tedy nyní 13 mužáků. Příští rok bychom rádi konečně natočili naše první CD, ale to záleží i na sponzorech.

Jak vidno, akcí jsme měli letos opět požehnaně a to jsme jich ještě spoustu museli odříci, protože se termíny navzájem křížily . Stejně jako každý rok, i letos čerpáme dotace obce Vrbice, které využíváme na organizaci přehlídky mužáckých sborů s názvem „Vrbecká dědina“ a na jiné výdaje. Doufáme, že i v příštích letech nás bude obecní úřad podporovat, vždyť úspěšně reprezentujeme Vrbici v blízkém i vzdáleném okolí. Těšíme se na další spolupráci s divadelním spolkem Okolo Luže , se spolkem vinařů a hlavně s Obecním úřadem.

Na závěr bych chtěl poděkovat našemu vedoucímu Vaškovi Hasíkovi st. za trpělivost, s jakou tu naši káru táhne dál....o)

Luděk Petrásek

VINAŘI VRBICE

Po založení sdružení, které bude zastřešovat vinařské aktivity v obci a podporovat rozvoj vinařských tradic, se volalo již řádku let. Dílo bylo dokonáno v lednu 2010, kdy bylo založeno občanské sdružení VINAŘI VRBICE.

První velký „křest ohněm“ byla VÝSTAVA VÍN 2010, kde se podařilo navázat na dobrou tradici vrbeckých košťů. Díky dotacím a pomoci sponzorů dopadl košť ziskově, z tohoto důvodu jsme mohli začít realizovat projekt na vybavení pro výstavy a přehlídky, který zahrnuje 2 ks chladících boxů a 2 ks vyplachovačů skleniček (celková hodnota projektu 215.000,-Kč). Tento projekt se podařilo spolufinancovat z dotace jihomoravského kraje.

Ve spolupráci s divadelním spolkem Okolo luže jsme navázali na další tradici, a sice ZARÁŽENÍ HORY, tento rok spojené s prvním oficiálním otevřením sklepů. Celkové náklady na tuto akci činily bezmála 70.000,-Kč a díky dotačním titulům z Vinařského fondu byla realizace mírně zisková. To nám pomohlo, ucházet se o dotaci na označení sklepních lokalit, která se díky chladnému počasí přesouvá na jaro 2011. Označení by mělo být dobrým doplňkem interaktivních tabulí, které budou realizovány v rámci DSO Modré Hory.

VINAŘI VRBICE se také spolupodíleli na pořádání akcí Den dětí a VŘSR (Velké Říjnové Setkání Rodin).

V rámci zvyšování úrovně znalostí vrbeckých vinařů jsme uspořádali školení, které bylo letos aktuálně zaměřeno na redukci kyselin. Vzhledem k dobrému ohlasu, budeme v této činnosti určitě pokračovat.

Detaily, fotografie a užitečné informace pro vinaře, můžete nalézt na www.vinarivrbice.cz. Realizace těchto stránek byla hrazena z příspěvku Vinařského fondu.

Dovolte mi, abych Vás závěrem pozval na Žehnání mladých vín, které proběhne 27.12.2010 v 18.00 v sále KD Vrbice.

Tomáš Bílek – předseda sdružení VINAŘI VRBICE

HASIČI NA VRBICI

V roce 2004 došlo k znovuoobnovení Sboru dobrovolných hasičů na Vrbici skupinou několika nadšenců. Již od počátku byl sbor zařazen do 5 skupiny JPO. Toto zařazení do nejnižší skupiny je ovlivněno pohotovostí a vybavením.

Sbor dobrovolných hasičů Vrbice vlastní od roku 2009 zánovní požární Avii a upravené požární čerpadlo. Již od počátku se jednotka účastnila hasičských závodů a nejrůznějších aktivit, mezi které patří i sběr kovového odpadu. V současné době je však aktivita sboru značně utlumena z důvodů pracovní vytíženosti jednotlivých členů.

Za dobu působení vrbeckých hasičů se jednotka podílela na přípravě Dne dětí a v zimních měsících na zaledování kluziště na hřišti u školy a jeho udržování v ledovém stavu.

Také se účastníme jiných akcí např. Pálení čarodějnic a lampiónového průvodu.

V každém roce působíme jako pořadatelé na akci Agrotec Rally.

Sbor dobrovolných hasičů zde však není jen pro kulturní výpomoc v obci, ale aby pomáhal občanům. Jednotka už mnohokrát pomohla

při vydatných deštích čerpat vodu ze studní a zaplavených sklepů.

V letošním roce jsme měli 3 zásahy a jedno cvičení.

PROSINEC

*Prosinec si děti cení,
po celém domě cukroví voní.
Vánoce jsou o pohodě,
o lásce, prima náladě.*

*Vánoce jsou krásné svátky,
dostáváme samé dárky.
Po dárcích si jdeme hrát,
po hraní zas jdeme spát.*

*Druhý den je zima velká,
Nejde ven ani otužilá Zdenka.
Zima, zima to je sních,
pojede na saních,
pojede z kopce dolů,
počkáme na lyžařskou školu.*

Jan Veverka, Iva Janošková a Jan Zálešák

ŠTĚDRÝ DEN

*Když nastane Štědrý den,
ke stolu se nahnem.
Sníme všechny rybičky,
vyhodíme kostičky.*

*Napijem se na zdraví,
ať každý Vánoce slaví!
Pustíme si koledy
pohádky až později.*

*Pak nalijeme olovo
a vzniklo nám z toho krásné slovo!
Maminka pak rozkrojí
jablíčka, co každý jí!*

*Zazvonil zvoneček
a pod stromkem je dáreček!*

Adriana Pazderková

FK Vrbice 1959, podzim 2010-2011

A-mužstvo mužů:

Máme tady konec podzimní části fotbalové sezóny a můžeme proto trochu bilancovat. Po udržení se v soutěži III.tř. začaly se sprádat plány na nový soutěžní ročník. Bylo to především v sestavování kádru. Aktivní činnost ukončili Milan Herůfek, Leoš Horák a Zdeněk Fridrich. Na uvolněná místa přišlo mládí a to především Pavel a Martin Buchtovi a Petr Němec, kterým skončilo hostování v Bořeticích. Do těchto hráčů se vkládaly velké naděje. Ale bohužel, tyto naděje se nenaplnily. Dále přišli na hostování dva hráči ze St. Poddvorova Tomáš Hnidák a Jirka Radocha, z MSK Břeclav na přestup Lukáš Lanžhotský a aktivní činnost obnovil Michal Marget. Nová sezóna začala třemi přátelskými zápasy, ve kterých se ukázalo, že kluci mají dobře natrénováno. Že mají chuť něco dokázat a že nově příchozí hráči splní naděje do nich vkládané. I první mistrovské zápasy naznačily, že budeme hrát ve vyšších patrech. Mít po prvních čtyřech kolech 10 bodů, to nečekal ani největší optimista. I v kuloárech šly zvěsti, že někteří starší hráči měli skončit už dávno, neboť zabírali místo mladším. Ale až následující zápasy ukázaly, že tyto zákulisní řeči nebyly na místě. Následující dvě kola, jak se později ukázalo, byly rozhodující, co se týká herního projevu a především bodově. V pátém kole se zajíždělo do Klobouk. S bodovým ziskem se tady nepočítalo, i když herní projev byl v tomto zápase dobrý. Porážka 2:1 ani tak nebolela. S velkým sebevědomím proto kluci nastoupili k dalšímu domácímu zápasu s Nikolčicemi. Hosté přijeli bez pěti hráčů základní sestavy, do 70. minuty vše probíhalo dle plánu. Vedli jsme 2:0 a směřovali k celkem bezproblémovému vítězství. Ale tady se to zadrhlo. Hosté během 10 minut otočili výsledek na 2:3 a tím začalo veškeré trápení mužstva. Přišlo to jako blesk z čistého nebe. Od té doby se klukům nic nedařilo, v dalších osmi kolech získali pouze tři body za tři remízy, což je žalostně málo. A k tomu všemu se pomalu ale jistě začínala projevovat nezodpovědnost mladých hráčů, kteří neunesli fakt, že nehrají pokaždé v základní sestavě. Nejvíce to bylo vidět na Martinovi Buchtovi. Takového záložníka jsme v mužstvu už dlouho neměli, jezdil po levé straně nahoru dolů. Ale co to bylo platné, když přišel pouze na jeden trénink, a od čtvrtého kola jeho hra měla sestupnou tendenci. Až trenérovi došla trpělivost a v zápase s Brumovicemi se nedostal do základní sestavy. Od té doby už na fotbal nepřišel. Tedy přišel, ale díval se na něj z auta.... Vlivem zranění a především již zmíněnou nezodpovědností hráčů musel k poslednímu podzimnímu zápasu pro nedostatek hráčů nastoupit i autor těchto řádků. Možná to mělo něco do sebe. Po devíti kolech se podařilo konečně zvítězit a ukončit nelichotivou sérii bez vítězství. Snad si kluci uvědomí, že fotbal je hra kolektivní, není možné myslet jenom na sebe a je potřeba mít zodpovědnost vůči kolektivu.

Konečná bilance mužstva se zastavila na 16 bodech. To stačí v průběžné tabulce na 10. místo. Nejlepším střelcem je Jirka Kubík se sedmi brankami. Klidné vody to sice nejsou, ale snad zimní příprava proběhne minimálně tak dobře, jako ta loňská. A především aby bodově byla nadcházející jarní část bohatší než ta podzimní.

Výsledky mužů

v podzimní části sezóny 2010-2011:

Přátelské zápasy:

Vrbice – Mor. Žižkov	2:2
Vrbice – Čejč	4:1
Vrbice – Terezín	3:1

Mistrovské zápasy:

Vrbice – Šitbořice	2:1 (Záruba R., Kubík J.)
Ivaň – Vrbice	3:4 (Knápek J. 2, Zrůna J., Kubík J.)
Vrbice - Uherčice	1:1 (Zrůna J.)
Vrbice - Boleradice	3:0 (Knápek J. 2, Kubík J.)
Klobouky - Vrbice	2:1 (Kubík J.)
Vrbice - Nikolčice	2:3 (Herzán St., Knápek J.)
Vranovice - Vrbice	2:0
Vrbice - V.Pavlovice	0:3
Nosislav - Vrbice	2:2 (Němec P.2)
Vrbice - Pouzdřany	2:2 (Kubík J., Záruba R.)
Brumovice - Vrbice	4:2 (Herzán St., Kubík J.)
Vrbice - Kobylí	1:1 (Kubík J.)
Velké Němčice - Vrbice	3:2 (Zálešák R. 2)
Šitbořice - Vrbice	2:1 (Zrůna J.)
Vrbice - Ivaň	3:2 (Herzán St. 2, Zrůna J.)

Výsledky dorostu

v podzimní části sezóny 2010-2011:

Vrbice – D.Dunajovice	1:7 (Bucňák M.)
Vrbice - Lednice	3:0 kont. (Lednice se odhlásila ze soutěže)
Přibice – Vrbice	7:0
Vrbice – Kobouky	9:1 (Zálešák J.)
Vranovice – Vrbice	15:2 (Zálešák J. 2)
Vrbice – Drnholec	1:14 (Náležinský P.)
Mor. Žižkov – Vrbice	1:1 (Charvát V.)
Vrbice – Brumovice	6:11 (Kubík T. 4, Kobzík L., Hasík J.)
Kobylí – Vrbice	9:1 (Kobzík L.)
Vrbice – Valtice	1:2 (Hasík J.)
Břeží – Vrbice	9:0

Dorost po dlouhé době zase obnovil činnost. Sice zatím výsledkově ani bodově nic moc, ale klukům nelze upřít snahu. U dorostu se po celou podzimní sezónu projevila velká nedisciplinovanost některých hráčů. Taky jim nesvědčí to, že hráči, kteří je mají táhnou, si chodí na fotbal jenom kdy se jim zachce. To platí především o Laďovi Kobzíkovi. Ten kdyby přišel na každý zápas a hrál minimálně tak, jako hraje na trénincích proti mužům, bylo by bodů podstatně víc. Sice těch jeho tréninků moc nebylo, ale když tam byl, bylo vidět, že v něm nějaký talent dřímá. Jen je potřeba ho rozvinout. Z neznámých důvodů taky přestal hrát Patrik Náležinský. Nejlepším střelcem dorostu je Tadeáš Kubík se čtyřmi brankami.

Po loňské sezóně, kdy základní soutěž hráli žáci, kvůli nedostatku starších hráčů bylo letos přihlášeno mužstvo starší základny (kluci a holky do 10-ti let věku). Kluci hráli s velkým zaujetím a snahou, i když bodově to zatím tak nevypadá. V posledních zápasech už bylo ale vidět herní zlepšení oproti prvním kolům. Hlavně ať jim vydrží elán a nadšení. Je to k nevíře, ale i u základny se našel jeden rebel a taky přestal hrát. Je jím Honza Veselý. Je to kluk, který již v loňské sezóně hrál za žáky. A dokud v letošní sezóně hrál, tak držel obranu. Snad se umoudří a fotbal ho zase začne bavit. Nejlepším střelcem základny je Adam Fridrich se sedmi brankami.

Zde je na místě poděkovat všem, kteří se starají o to, aby fotbal fungoval, alespoň tak, jak je tomu doposud. Poděkování patří hlavně trenérům. Těmi jsou u mužů Libor Knápek, u základny Michal Kocourek a u dorostu Miroslav Bočko. Především u mládeže by to chtělo trenérsky posílit. Současní trenéři jsou na to sami, v rámci možností jim pomáhají členové výboru. A proto, kdo má chuť a zájem vychovávat naše nástupce, ať neváhá a může

se klidně zapojit.

Výsledky základny

v podzimní části sezóny 2010-2011:

V.Pavlovice - Vrbice	14:0
Vrbice - Hustopeče	0:11
Vranovice - Vrbice	0:5 (Veselý J.2, Fridrich A., Pazderka St., Kocourek D.)
Vrbice - Křepice	1:4 (Fridrich A..)
Nosislav - Vrbice	6:1 (Veselý J.)
Vrbice - Nikolčice	3:3 (Zálešák J., Fridrich A., Vykydal P.)
Vrbice - Velké Němčice	1:18 (Novák J.)
Horní Bojanovice-Vrbice	2:1 (Fridrich A.)
Vrbice - Krumvíř	4:5 (Fridrich A. 4)

Milan Herúfek

FK Vrbice 1959

Zve všechny své členy na

VALNOU HROMADU

kteřá se koná v neděli **9. ledna 2011**

ve 14.00 v přísáli KD

**Kontakt na Vrbici
Pavel Bárta**

A+BX OKNA

**Výroba, prodej a montáž
plastových oken**

HUSTOPEČE, Dukelské nám. 31
tel.: 607 795 740
www.abxokna.cz

Když Tři Králové končí...

Hovořilo se o tom již dlouho. Ale když na konci června letošního roku po posledním jarním zápase uslyšela naše kabina třikrát „končím“ začala se psát další nová kapitola vrbeckého fotbalového oddílu.

Zdeněk Fridrich, Milan Herúfek a Leoš Horák. Tři, po dlouhou řadu let, základní pilíře naší základní sestavy, se rozhodli skončit s aktivní kariérou a odešli do pomyslného fotbalového důchodu. Začal tak kolotoč spousty zajímavých událostí týkající se jak našeho klubu, tak hlavně tří již zmíněných ex-hráčů. Výkonný výbor měl za úkol zajistit náhrady na uvolněná místa a kluci, bombardováni otázkami typu „...tak kdy to zapijeme??“, začali shánět volný víkendový termín v kabinách, aby se s ostatními řádně „rozloučili.“ Druhý červencový pátek se tak z Ochozí ozývala dlouho do rána hlasitá hudba a „důchodci“ za zvuku cinkajících skleniček dostali na památku pár luxusních kopaček a krásnou kovanou skobu, aby mohli svůj dlouholetý koníček doslovně pověsit na hřebík. Počasí nám přálo, akce se povedla a všichni měli rozloučení s klukama za ukončené. Všichni, až na několik málo jedinců, kterým se toto loučení nezdálo dost důstojné. Začal tak vznikat maximálně utaje-

ný plán na oficiální poděkování před fanoušky. Jako den D byl vybrán pro svou výjimečnost hodový dopolední zápas. Museli jsme na daný termín zajistit zvukovou aparaturu, kytky a samozřejmě nějaký upomínkový předmět, který klukům navždy připomene ty krásná léta strávená na našem zeleném trávníku. Toto si vzal na starost Libor Knápek a za značného úsilí nechal vyrobit každému skleněnou broušenou pamětní desku. Jako největší problém se ovšem ukázal úkol, dostat všechny tři na fotbal a to v dostatečném předstihu před zápasem tak, aby nepojali podezření, že se něco chystá. Naštěstí všechno dopadlo jak mělo a po sérii malých nevinných lží jsme se všichni sešli na hřišti přesně podle plánu. Před úvodním hvizdem tak všem třem poděkoval předseda oddílu Staňa Bíza a Libor jim předal nádherné kytky (údajně pro manželky za trpělivost.) Nakonec je do toho oficiálního fotbalového důchodu a při posledním odchodu ze hřiště doprovodili fanoušci a spoluhráči krásným potleskem.

O čtyři měsíce později...

Milan se okamžitě po skončení aktivní kariéry ujal volné funkce Vedoucího mužstva, neprestal trénovat, a jak jsme si už u velkých hvězd

zvykli, (viz. M. Schumacher, M. Lemieux, D. Hašek...) ani on nedolal možnosti návratu a na poslední mistrovský zápas si opět oblékl dres a nastoupil na místě stopera. Vzhledem k tomu, že to bylo po osmi nevydařených zápasech první třibodové utkání, (Vrbice – Ivaň 3-2) byl Milan na svůj návrat patřičně hrdý.

Zdeněk na náš tým také úplně nezanevřel a na jistou část domácích zápasů se přišel podívat. Ale vzhledem k tomu že dostal od Ivety k ukončení kariéry celoroční volnou vstupenku do hodonínské ZOO a naučnou knížku Poznáváme hrady a zámky naší vlasti, má teď na nedělní odpoledne velmi nabytý program.

Leoš ochotně kývl na naši nabídku vstoupit do fanklubu FK a s noblesou sobě vlastní přešel i fakt, že jako „služebně nejmladší“ si vysloužil právo nás na naše venkovní zápasy vozit. Tuto výsadu přijal s optimistickým výhledem do budoucnosti, kdo že bude ten další „důchodce“, kterému funkci řidiče předá?

Tímto bych chtěl jménem FK Vrbi- ce 1959 ještě jednou poděkovat všem třem za služby, které našemu oddílu za ta dlouhá léta odvedli a popřát jim hodně zdraví do dalších let.

Fridrich Dušan

NEVÁHEJTE A VYUŽIJTE VÝHODY

Českomoravské stavební spořitelny, a.s.

- uzavření stavebního spoření - ZDARMA
- úvěr s úrokem od 3,7% na bydlení
- spotřebitelské úvěry na cokoliv
- penzijní připojištění se státním příspěvkem
- rizikové životní pojištění
- ERA osobní účet od Lišky

IVAN HOŠEK tel.: 603 240 946

e-mail: ivan.hosek@cmss-oz.cz

ROZHOVOR S DAVIDEM MIKULICOU

Vraťme se nejprve k minulé sezoně. Jak bys zhodnotil průběh celého ročníku?

Minulou sezonu moc kladně hodnotit nemůžeme, neboť jsme až do posledního kola bojovali o záchranu. Podzim ještě nebyl úplně nejhorší, ale jarní část sezony měla pro nás katastrofální průběh a strachovali jsme se až do konce.

Podle mě se na nás podepsal fakt, že jsme v hlavách měli hru o záchranu a zbytečně nás to svazovalo. A bylo to hlavně vidět na hře, na kterou se nejspíš moc dívat nedalo a ne jeden fanoušek si u nedělních televizních novin musel aplikovat několik kapek očního roztoku Visine.

Jaký byl rozdíl mezi podzimní a jarní částí sezóny?

Hlavní rozdíl byl hlavně v bodovém zisku. Na podzim jsme uhráli 14 bodů, kdežto na jaře pouhých bodů 9. Po podzimu jsme si říkali, že se v zimě kvalitně potrénujeme a na jarní část budeme připraveni. V únoru jsme absolvovali zimní soustředění již pro nás tradičně v Letohradě, které se dle mého názoru vydařilo (viz. letohradský deník). Musím říci, že jsme zimní přípravu určitě neodflákli, ale rčení :

„težce na cvičišti lehce na bojišti“ na jaře pro NÁS určitě neplatilo.

Jaké zápasy byly pro mužstvo nejtěžší? Můžeš popsat zlomové momenty?

Nejtěžší byli určitě zápasy s mužstvy z dolní poloviny tabulky, neboť jsme věděli, že s nima nesmíme klopýtnout. Mančafy, které se pohybovaly na špici jsme byli schopni hrát minimálně vyrovnanou partii, ale s týmy na opačném konci jsme se trápili a nebylo to ono.

Jak si spokojen s letní přípravou?

Nechtěl bych to zakřiknout, ale s letošní letní přípravou i přístupem jsem velice spokojen. Samozřejmě se vždy najdou jedinci, kteří nechodí pravidelně, ale když přijdeš na trénink a vidíš, že je tam 13-18 lidí, tak se hned jinak trénuje. Určitě dobrým tahem bylo, že jsme s Liborem do vedení tréninků zapojili tebe a Romana, aby tréninky měly „new face“, ale hlavně abychom se trošičku vyvarovali stereotypu. I když nerad veřejně někoho chválím, tak musím vyzdvihnout jednoho hráče, který za poslední půlrok udělal obrovský krok ve své výkonnosti a hlavně při-

stupu. Je jím Jenda Knápek, který se v zimě vrátil z Prahy zpět na Vrbsici. Absolvoval s náma již zimní přípravu, ale šlo na něm vidět že dlouho netrénoval ani nehrál. Odehrál za nás již celou jarní část sezony, ale pořád se na hřišti jakoby hledal a nebylo to ono. Na letní přípravě pokud mě paměť neklame jako jediný v týmu nechyběl snad na žádném tréninku ani fotbale a šlo na něm vidět, že si pomalu začíná na hřišti věřit. Odměnou za jeho výdrž a píli mu je určitě to, že hraje pravidelně a hlavně začal dávat góly, což od něj jako útočníka čekáme a potřebujeme. Tohle je učebnicový příklad pro tu mladší generaci, že i když Jenda nehrál v základu a seděl na lavičce, tak si příkladným přístupem a zarputilostí o ten základ prostě řekl.

For Jenda : konec chvalozpěvu Jendo, je stále co zlepšovat!! :-))

Co by si řekl o letních posilách?

Po ukončení kariéry fotbalových penzistů Leoše, Milana, Prcka, se kterými jsme se důstojně rozloučili, bych tímto chtěl klukům ještě poděkovat protože, mi bylo ctí se s nimi potkat jak na hřišti, tak v soukromí

(tady se doufám u nějakého pohárku ještě potkáme:-). Tito borci pro vrbecký fotbal udělali strašně moc a zaslouží si úctu a obří DÍK!!! Kombinací DNA těchto tří by vznikl ideální fotbalista pro FK Vrbice 1959, který by určitě nepostrádal Talent, Vrbecké srdce a Výdrž. Jakmile tito tři ukončili kariéru, bylo nám jasné, že musí přijít kluci, kteří vyšli z dorostu a hostovali v okolních vesnicích. Generační výměna se na Vrbici dlouho odkládala, ale nyní musela přijít. Vrátili se kluci Martin a Pavel Buchtovi z Bořetic, Michal Parolek(Bořetice), Lukáš Lanžhotský z Břeclavi, Tomáš Hnidák a Jiří Radocha(oba Čejkovice), Michal Marget(obnovil kariéru) a na poslední chvíli se podařil i návrat Petra Němce z Bořetic. Myslím, že většina mladých měla strach se vrátit na Vrbici, že starší drží při sobě a nevezmou je mezi sebe. Doufám, že se přesvědčili o pravém opaku a dovolím si tvrdit, že parta v kabině je výborná. Nyní musíme vše přenést na hřiště.

Jaké týmy se podle Tebe poperou o postup do okresního přeboru, kdo by mohl mít naopak problémy se záchranou?

Když tak přemýšlím o adeptech na postup, tak mě napadají Klobouky, Nikolčice, Velké Pavlovice. Klobouky nakoupily hráče z Brna, Nikolčice se budou chtít vrátit zpět do okresu a Velké Pavlovice jelikož jejich A-tým hraje 1.A třídu, budou mít určitě vyšší ambice. S hrou o záchranu to nebudeme doufám MY. Za prvé bych se nerad někoho dotknul a za druhé jsme ještě nehráli se všema. Na tuhle otázku se mě zeptej po podzimu, to ti určitě odpovím podrobněji.

S jakým cílem vstupujete do nadcházející sezony?

Hlavně bych chtěl, abychom nezažívali drama jako na jaře se záchranou. Není to nic příjemného a trpí tím především fotbal. Můj optimistický sen na umístění po konci sezóny je 6. místo v tabulce, což by byla krása. Musíme si uvědomit, že nyní máme docela mladý tým a pokud tito kluci spolu vydrží 2roky, můžou časem myslet i na příčky vyšší, neboť kvalitu na to mají. Na vrchol je ale cesta daleká, takže musíme postupovat krůček po krůčku.

Jakou hrou by se chtělo mužstvo prezentovat?

Pokud můžu mluvit za sebe, tak bych chtěl abychom zlepšili obrannou fázi a oproti minulé sezóně dostali alespoň o třetinu méně branek. Určitě se nebudeme řídit řečením : „Mužstvo které brání nevěří svému gólmánovi“ . Základem úspěchu bude pro nás především hrát ze zajištěné obrany. V útočné fázi bychom se chtěli prezentovat hrou po stranách, neboť máme na to typově vybavené hráče a byl by hřích je nevyužívat.

Co říci k odehraným kolům součte?

Při pohledu na počet bodů po pěti kolech mě hřeje u srdce. Ani ten největší optimista před začátkem sezony by si na nás nevsadil, že budeme mít již 10 bodů. Možná jsme měli lehčí los, ale s takovým bodovým součtem se daleko lépe dýchá. Nyní nás čekají utkání s adepty na postup, kde by se také nějaký ten bodík hodil. Uvidíme, jak to vše dopadne, ale za celý tým můžu slíbit, že o každý bod budeme bojovat!!!

Prostřednictvím tohoto rozhovoru bych chtěl poděkovat také našim skalním ULTRAS, kteří nás chodí na naše zápasy podpořit a drží při nás i když se Nám zrovna nedaří jak bychom si všichni přáli a představovali. Pánové klobouk dolů, DÍKY a Vrbice Góóó!!!

Vánoční čas

*Už je tu zas
ten Vánoční čas.
Z oblohy se sype sníh,
vločky tančí v závějích.*

*Kluci píší koledu
a pak bruslí na ledu.
Na sánkách se vozíme,
ke stromku pak běžíme.*

*Už mamincin kapr voní
a tatínkův zvonek zvoní.
Zas po roce
jsou tu Vánoce.*

*Stromek svítí- celý září,
kdo to tady hospodaří?
Už je tady Ježíšek,
Sofince dal pelíšek.*

*Ježíšek a jesličky,
na stromečku svíčky.
Pod stromečkem nadílka
a pak už jen postýlka.*

*Oheň v krbu tiše praská,
v našich srdcích klid a láska.
A stromečky v celé zemi
sladce voní Vánoce.*

Simona Bartáčková

Důležité upozornění

Záchranáři a řidiči ambulance si všimli, že u dopravních nehod má většina zraněných u sebe mobilní telefon. U zraněných osob, se kterými nelze komunikovat, zásahové síly neví, koho by měli z dlouhého seznamu adres kontaktovat. Řidiči a lékaři záchranné služby tedy navrhli, aby každý zadal do svého adresáře v mobilu osobu, kterou je třeba kontaktovat v nouzovém případě, pod tu samou zkratku. Mezinárodně uznávaná zkratka je: ICE = In Case of Emergency.(pro případ záchrany) Pod touto zkratkou zaznamenejte telefonní číslo osoby, která bude v případě nouze kontaktována policií, hasiči či první pomocí. Pokud chcete kontaktovat více osob, potřebujete ICE1,ICE2,ICE3 atd. Pošlete prosím toto hlášení všem kamarádům a známým, aby tato zkratka našla celosvětové uplatnění.

Výsledky voleb

Ve volebním okrsku č. 1 v obci Vrbice, okres Břeclav proběhlo ve dnech 15.10.2010-16.10.2010 hlasování ve volbách do zastupitelstva obce Vrbice.

Celkový počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů a jeho dodatku	909
Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	603
Počet odevzdaných úředních obálek	601
Počet platných hlasů ve volebním okrsku	5 164
Počet volebních stran ve volebním okrsku (dle hlasovacího lístku)	2
Počet volebních stran, které ve volebním okrsku získaly alespoň 1 platný hlas	2

Volební strana

„Sdružení nezávislých“

1. Tomáš Bílek	385
2. Ing. Jiří Zálešák	402
3. Ivan Hošek	329
4. Mgr. Renata Horáková	435
5. Jana Kadlecová	400
6. Liběna Ludvová	375
7. Ing. Jiří Kubík	439
8. David Mikulica	377
9. Václav Hasík	355

Volební strana

„Za obec krásnější“

1. Vlastimil Bařina	227
2. Radek Zálešák	189
3. Jiří Bucňák	135
4. Ing. František Varmuža	198
5. Bohumila Bařinová	204
6. Mojmír Ošťádal	157
7. František Polášek	216
8. Vít Sedláček	179
9. Libor Sůkal	162

Zápis z ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Vrbice, konaného dne 09.11.2010 v přísálí kulturního domu Vrbice.

volba starosty:

byly podány dva návrhy na funkci starosty:

Bílek Tomáš: hlasování pro – 6, proti – 0, zdržel se - 2

Bařina Vlastimil: hlasování pro – 2, proti – 0, zdržel se – 6
starostou obce byl zvolen Bílek Tomáš

volba místostarosty:

byly podány dva návrhy na funkci místostarosty:

Ing. Zálešák Jiří: hlasování pro – 6, proti – 0, zdržel se - 2

Polášek František: hlasování pro – 2, proti – 0, zdržel se – 6
místostarostou obce byl zvolen Ing. Zálešák Jiří

finanční výbor:

předseda	Polášek František
člen	Ludvová Liběna
	Kadrnková Petra

kontrolní výbor:

předseda	Ing. Kubík Jiří
člen	Bařina Vlastimil
	Válková Jaroslava

školská a kulturní komise:

předseda	Mgr. Horáková Renata
člen	Kadlecová Jana
	Mgr. Zálešáková Miluše
	Bezděková Markéta
	Vykydalová Jarmila

přestupková komise:

předseda	JUDr. Hlávka Miroslav
člen	Ing. Zálešák Jiří
	Hošek Ivan

Společenská kronika

K 30.11.2010 žije v obci 1 111 občanů, z toho: 947 dospělých a 164 dětí

Narozené děti:

Dvořáková Andrea, Vrbice 372

Havelka Šimon, Vrbice 393

Herzán Jan, Vrbice 365

Herzán Tomáš, Vrbice 365

Hošek Vojtěch, Vrbice 352

Pavlu Adéla, Vrbice 212

Sýkora Petr, Vrbice 388

Zima Lukáš, Vrbice 384

Z našeho středu odešli:

Cvanová Ludmila, Vrbice 204

Varmužová Marie, Vrbice 130

Sůkal Josef, Vrbice 292

Krupicová Anna, Vrbice 135

Haman Josef, Vrbice 123

Jubilanti:

80 let

Čačík Petr, Vrbice 261

Kovář Antonín, Vrbice 201

Sýkorová Ludmila, Vrbice 297

Upozorňujeme občany, kteří si nepřejí, aby jejich jubilea byla uveřejněna ve společenské kronice zpravodaje, aby tento svůj požadavek oznámili na obecním úřadě.

Dýňobraní na zahradě v mateřské škole

Letošní stárci a stárky

Podzim u Vlachovských v zahrádce

Velké říjnové setkání rodin (VŘSR)

Vystoupení dětí ze ZŠ na vánočním jarmarku

Vystoupení nejmenších na vánočním jarmarku

Zarážení hory

Zavádka